

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Niklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Člankovina: Četrletno Din 7.50, polletno Din 15.—,
enoletno Din 30.—.

Začetek nove dobe in dela v državi

Po zmagi Narodnega bloka je imel v sredo ministrski svet pod predsedstvom kralja sejo, na kateri se je ugotovilo, da je vlada enotna in močna — Vlada je sklenila stopiti pred novo skupščino z dalekosežnim delovnim programom, ki obsega najbolj pereče zakonske predloge v korist ljudstva — Tigri si še naprej oblikujejo rane

V sredo popoldne se je vršila v Beogradu na napetostjo pričakovana seja ministrskega sveta pod kraljevim predsedstvom. Opozicija je trdila, da pride na tej seji do razčiščenja političnega položaja in da se pokaže ali ostane pri smericah Narodnega bloka ali pa krene razvoj zopet v novo smer. Ta trditve sicer ni bila točna, ker je položaj že od volitev sem popolnoma čist, dejstvo pa je, da je bila na posveticvanju v sredo v prisotnosti vladarja in z njegovim popolnim odobravanjem politika Narodnega bloka na manifestanten način utrjena ter zražena v delovnem programu vlade, katerega načela so bila soglasno odobrena. Tako je režim Narodnega bloka na viden način utrjen, enotnost obeh koalicijskih narodnih strank je še pojačena s tem, da so z delovnim programom prevzele koalicijske stranke nove medsebojne obveznosti.

Glede na popolnoma trden položaj vlade, ki razpolaga z zanesljivo in popolnoma delazmožno večino v skupščini je računati le, da bodo v vladi izmenjane posamezne osebnosti in se morda izvrši tudi izprememba v zasedbi enega ali drugega ministrstva. Politične spletke, ki so jih od volitev sem pletli po Beogradu razni opozicijski voditelji in zlasti klerikalci, so sedaj za vsakogar vidno razbite.

Vlada Narodnega bloka je danes nekako slovesno prevzela vodstvo politike, ki je bila 8. februarja odobrena od večine naroda.

Ni treba, da bi tu ponavljali in znova poudarjali, koliko prizadevanja in samostojnega dela je pokazal naš mladi kralj v prvem letu, ko je divjal v skupščini in izven nje najljutejši boj tako zvanega širšega in ožjega bloka proti narodnim strankam. Storil je vse, kar je bilo le mogoče, da bi se našla podlaga za »bratški sporazum«. Dal je celo blokašem neomejeno oblast v državi v roke, tekoma nekaj mesecev se je že na dejanjih Korošec-Radičevega režima pokazalo, da gospodje blokaški sporazuma nočejo, pač pa hočejo s pomočjo vladne moči ustvariti v državi vse predpogoje za državljansko

vojnjo in razpad. Blokaški režim ni storil niti najmanj za izboljšanje obstoječega stanja v državi, uredil ni niti enega gospodarskega niti enega socialnega niti enega kulturnega vprašanja. Karkoli je ta režim vzel v roke, je pomenilo le povečanje ljudskega nezadovoljstva in gorja. Prišlo je celo tako daleč, da je postal najresnejše ogrožen obstoj same države.

Blokaški režim je moral pasti v interesu države in naroda zaradi svoje nepoštenosti in nespособnosti. Z njim je bil doprinešen za vsakega iskrenega Jugoslovena dokaz, da se po tej poti naše notranjepolitične razmere ne smejo več razvijati. Kakor je kralj šel do skrajnih mej popustljivosti napram blokaškemu poskusu, tako je bil kot najvišji čuvar državnih in narodnih interesov v trenutku, ko je kriza priklopila do vrhunca, pripravljen zlomiti situacijo ter poveriti vodstvo države Narodnemu bloku, ki je nudil dovolj jamstva za mirno in trezno ureditev države na podlagi obstoječih temeljnih zakonov. Storil je to s predpostavko, da bo njegovo odločitev odobrili pri novih volitvah tudi narod.

Meseca novembra začrtana ravna črta v državni politiki je dobila pri volitvah 8. februarja z večino Narodnega bloka najvišje potrdilo. V sredo se je vršila pod predsedstvom samega kralja seja celokupne vlade, da se še na manifestanten način predoči v notranjosti države in v zunanjem svetu popolna edinost med ljudsko voljo, večino narodne skupščine in vladarjem v naziranju za nadaljnji razvoj naših notranjepolitičnih dogodkov.

Vlada je v pričo kralja pokazala nemoteno enotnost in neomajno vztrajnost, da hoče do zadnjega izvajati veliki program narodnega in državnega edinstva, do konca izvesti vsa ustavna določila ter dati ljudstvu zakone, ki omogočajo njegov napredek in blagostanje. Kar se je šest let zamudilo, bo treba v krajšem času nadomestiti in popraviti.

Resna volja, da hočeta vlada in njena parlamentarna večina nadaljevati začr-

tano pot, se vidi že iz poteka seje kronskega sveta, v kateri se je debata sukala večinoma le o delovnem programu nove skupščine. Celotno vrsto najbolj perečih ljudskih vprašanj je postavila vlada na svoj program.

Po tolikih ovirah pride sedaj vendarle enkrat do rešitve zakon o invalidih. Mali človek v državi je postal naravnost žrtev bank in neurejenih finančnih razmer. Zato smatra vlada Narodnega bloka kot vrlo nujni zadevi zakona o kmetijskem in obrtniškem kreditu.

Davidović-Koroščeva vlada je pustila čisto v nemar stanovanjsko vprašanje, dasi visi na njem obstoj tako stotisočev najemnikov kot hišnih posestnikov. Sedaj je čas, da se ta stvar polagoma spravi s sveta brez ogrožanja enih ali drugih. Eno najbolj važnih vprašanj je vsekakor vprašanje izenačenja davkov v državi. Vlada Narodnega bloka je že kot volilna vlada postavila pod predsedstvom delegata Šavnika posebno komisijo za študij tega dalekosežnega in zamotanega, a za zadovoljstvo naroda tako nujnega vprašanja. V sredo je vlada sklenila, da postavi tudi zakon o izenačenju davkov v svoj delovni program.

Poleg teh socialnih in gospodarskih zakonskih načrtov je vlada sklenila predložiti novi skupščini tudi večje število tako zvanih političnih zakonskih načrtov. V Bosni še danes nimamo občinskih avtonomij, v drugih pokrajinah slone občinske uprave na različnih, ponajveč zastarelih zakonskih določbah. Nova skupščina bo dala vsej državi enoten in časa odgovarjajoč občinski zakon. Zloraba tiskovne svobode se je izkazala za najopasnejšo infekcijsko bolezen v državi. Češkoslovaška in vse druge države so uvidele nujnost, da se povojni tiskovni zakon uredi, kakor to zahtevajo državni in narodni interesi. Pri nas je ta zadeva tem bolj nujna, ker nimamo enotnega tiskovnega zakona za vso državo. Posebno važno je, da po novem tiskovnem zakonu ne bodo mogli biti odvoljeni vrnjeni uredniki poslanci, da bi za ploutni

poslanske imunitete nekaznovano uganjali zločince.

Skupščina hoče tudi na šolskem polju ustvariti red in jasnost. Zakon o osnovnih in srednjih šolah bo med prvimi programskimi točkami nove zbornice.

Delovni program vlade Narodnega bloka že sam na sebi postavlja na laž vse cne vesti, ki so jih zadnji čas v svrhu prikritja svojega poraza širili po blokaških listih pri volitvah tepeni in žigosani blokaši in njih pomočniki. Sedaj je dobil zaslužen odgovor na svoje intriguantske in usiljevalne poskuse zlasti dok-

tor Korošec, ki za naprej svojih obupanovnih volilcev ne bo mogel več varati z «izpremembo kurza». Škoda je le, da Slovenci niso hoteli v izdatno večji meri poslušati naših svaril pred «tigrovsko» politiko. Sami so si škodovali, sami onemogočili, da bi bila Slovenija v Narodnem bloku zastopana tako, kakor bi bil njen življenjski interes. Povedali smo opetovano, da od tigrovske politike naše ljudstvo drugega ne bo imelo kot škodo. Tigri si sedaj obližujejo rane. Škoda, da bodo tigrovske rane obližovali tudi tisti, ki so jim zopet šli na led in nas niso poslušali, ko smo jih svarili.

Politični pregled

Ustava odreja, da se mora novoizvoljena Narodna skupščina sestati mesec dni po izvršenih volitvah. Ker smo imeli volitve 8. februarja, se izvoljeni poslanci sestanejo k prvi seji na soboto dne 7. marca. Živimo torej ravno v prehodni dobi od izvršenih volitev do sestanka Narodne skupščine. V obeh političnih taborih, v vladnem in opozicijskem, se vršijo živahne priprave za zasedanje Narodne skupščine. Vlada pripravlja obsežen delovni program, ki se mora izvesti v blagor ljudstva in enotne države, opozicija pa samo kuje načrte, kako bo uganjala zagarstvo in si razbijala butico ob čvrsti vladni fronti Narodnega bloka.

V sredo popoldne se je pod predsedstvom kralja Aleksandra vršila

velevažna seja ministrskega sveta, na kateri se je razpravljalo o vseh vprašanih, ki jih mora vlada rešiti v novi Narodni skupščini, da naša Jugoslavija dobi čvrsto podlago za nadaljnji razvoj. Predvsem bo treba rešiti državni proračun, ki je podlaga vsakega državnega gospodarstva. Tako nato pride na vrsto zakon o invalidih, ki so najbolj potrebni nujne pomoči. Za naše poljedelce in obrtnike pa bodo ogromne važnosti

zakon o kmetijskih kreditih, zakon o obrtni banki in zakon o izenačenju davkov, ki takoj nato pridejo zapored na vrsto. Poleg teh navaja delovni program vlade še prepotrebne zakone o občinah, o cestah in potih, o izenačenju sodišč v vsej državi, o oblastih in samoupravah ter tiskovni in stanovanski zakon.

Delovni program naše vlade je ogromen, a rešiti ga je treba in vlada ga bo tudi rešila, ker bo imela v Narodni skupščini čvrsto večino. Šest let smo zapravili z brezplodnim prerakanjem in zanemarjali pošteno delo v Narodni skupščini, ki bi bilo vsemu troime-nemu narodu lahko že zdavnaj začelo roditi vse lepše plodove kakor pa jalovi obeti klerikalnih avtonomisov in drugih ljudskih sleparjev. Tekom teh šestih let se je nagomladila kopica perečih problemov in vlada Narodnega bloka zdaj viha rokave, da začne kar od kraja. Volja je tu, treba je le še potrpljenja in uvidevnosti ljudstva, da se vse ne dá rešiti en dan, saj je že ljubi Bog za ustvaritev svea porabil celih šest dni, sedmega šele počival...

Seja ministrskega sveta pod kraljevim predsedstvom je dala obstoju vlade Narod-

nega bloka najmočnejši fundament. S tem, da se je pod predsedstvom samega vladarja razpravljalo o velikih načrtih za nadaljnje vladanje, so z enim mahom

posekane vse spleče,

s katerimi je poražen opozicijski blok, posebno pa še dr. Korošec, skušal zadnje dni povzročiti zgago v vladi, izigrati samostojne demokrate in vsaj sebe in svoe figre prisiliti na ministrske stolčke. Danes dr. Korošec in z njim opozicijski generali lahko z debelimi črkami stavijo na svoje prapore:

«Vse smo zavozilili»

Odslej so obsojeni na prazno rjoverje. A naj počnejo, kar hočejo, ljudstvo, ki jim je pri zadnjih volitvah s čudno zaverovanostjo v prazne obljube, pri nas pa še posebno pod peklenskim pritiskom politikujoče dubovščine, znova poverilo zaupanje, bo končno le moralo sprevideti, da tigrovske počete pomeni propast, delo Narodnega bloka pa blagostanje za vse in vsakogar v Jugoslaviji. Vodstvo klerikalne stranke se zaveda svojega brezupnega stanja prav tako, kakor se mi s ponosom zavedamo, da nas bosta v novi Narodni skupščini pri ogromnem delu za ljudstvo in državo zastopala naša dva narodličneča moža: minister dr. Gregor Žerjav in dr. Linčević Pivko.

Zurvanje države s polnim zanimanjem zasledujejo razvoj v naši notranji politiki in naklanjajo vladi Narodnega bloka popolno zaupanje. Tekoči odnosi med nami in sosednjimi državami, ki so med veliko borbo zastali, so zdaj zopet sproženi v tir.

Gospodarska porajanja z Italijo

se od torka zopet redno in smoteno nadaljujejo;

trgovinska porajanja z Madžarsko

so bila v sredo zaključena, avstrijska republika pa je pravkar zaprosila, naj naša država tudi z njo sklene trgovinsko pogodbo. Naši vza emni odnosi s Češko-

Gospodična Mimi

Napisal * * *

(Dalje.)

Vsa srečna se je Kamnarjeva Mimi tisti dan vrtela v šumenju mestnega življenja. Tekala je z ulice v ulico, naposled je zavila v znano gostilno, kjer je naročila kosilo. Segla je po časopisu. Vladni svetnik Karel Pintar umrl, je čitala med domačimi novicami. «Oho», je vzkliknila, «celo vlada ima dandanes svetnike!» Nato je odložila časnik, ker ni čutila razpoloženja za čitanje, kar je zapazil tujec pri okrogli mizi ter se ji je ujudno približal.

«Srečko Prosek, poštar,» se ji je predstavil z lahkim poklonom.

«Mimi Kamnarjeva, učiteljica,» se je zlagala poštarju, ki si ji ravno tako nadel izmišljeni naslov, da si je bil le pismonoša.

«Oprostite,» je prisedel gospod Prosek k njeni mizi. «Dolčas je biti sam...»

«Izvolite, izvolite,» je hitela gospodična Mimi v ulogu učiteljice enorazredne ljudske šole v Zabrdju. Začela je tožiti o porednosti otrok, o pomanjkanju zabave na kmetih, potem je prešla na draginjno; le o načinu šolskega pouka ni hotela govoriti, ker se je bala izdati pomanjkljivost izobrazbe.

Uloga «poštarka» je bila v boljših rokah. Srečko Prosek je imel kot pismonoša vpo-

gled v uradne stvari, ki seveda gospodično «učiteljico» niso zanimale, ker v uradovanju ni imela nikakega pojma. Všeč ji je bila njegova govorica, ker je skoro vsakemu stavku dostavil: «prosim, gospodična». Presenetila pa jo je ponudba, da jo je «poštar» pripravljen pospremiti v Zabrdje. Ponosna b. bila sicer na tako spremstvo, a danes ga je moral odkloniti, drugače se razkrije njena laž.

Pokoren njeni želji, se je «poštar» pripravil na odhod. «Na svidenje, gospodična!» se je poslovil med vratmi z obljubo, da jo posesti na njenem domu.

«Dobro došli!» ga je povabila prijazno.

Natakarica je prinesla kosilo. Komaj se je «gospodična» dotaknila jedilnega orodja, je vstopil v sobo drug gospod, elegantnejši od prejšnjega. Naročil si je vrček piva ter je sedel k okrogli mizi. «Gospodična» je srkala okusno juho, na skrivaj pa je ogledavala prišleca, ki se je skrivoma obračal proti njej. Pogleda sta se ujela...

«Če se mi predstavi,» je sklepala na tistem, «moram zamenjati ulogo; učiteljice nečem igrati več.»

Neznavec je medtem že zbiral besede in kamlu nato sta golčala pri eni mizi: Mimi Kamnarjeva, poštarica, in Slavko Brežina, zasebni uradnik. Le-ta je ni hotel dolgočasiti s svojimi uradnimi težavami, tem več pa je vedela ona o poštnih zadevah, s katerimi jo je pravkar seznanil odišli pismonoša.

Uradnik Brežina se ji ob razstanku ni ponudil, da jo pospremi na poti v Zabrdje, obljubil pa ji je, slično prejšnjemu častilcu, svoj posest. Gospodična «poštarica» se je tudi njemu pokazala na videz počaščena, v srcu pa ni verjela, da se bosta še kdaj videla v življenju.

Ko se je «gospodična» drugi dan vrnila iz mesta, je pri Kamnarju vladala zopet medsebojna ljubezen. Nič je ji ni pokazal kake nevolje, celo Malka ji je bila prijazna in mati jo je kar obsula z vprašanji po novicah, ki jih prodajajo v mestih na drobno in na debelo.

Hči je zamolčala da je igrala v mestu ulogu učiteljice in poštarice, pravila pa je na dolgo in široko o smrti svetnika — čigar ime je pozabila — ki ga proslavljajo bogati in revni, nizki ter imenitni meščani.

«Mimi, kakšna sreča!» jo je blagovala mati. «In ravno v tem velikem času si se podaja v mesto.»

«Svetnika je videla,» se je smejala Malka, opazivši radost svoje gospodinje.

«Kaj še,» jo je Mimi zaničljivo zavrnila, pojasnjeva je materi, da le časopisi pišejo o njem.

«Torej ga nisi videla? O jeji!» je zdihovala mati.

«Bukve je brala,» ji je nagajala Malka, odhajaje z glasnim smehom na njivo.

slovaško in Rumunijo pa se po zmagi Narodnega bloka le še utrjujejo, dočim glavni evropski velesili, Francija in Anglija, potom svojega časopisja izražata svoje zaupanje v bodočnost naše države. Vse to v zvezi z ustaljeno vrednostjo našega denarja na vseh inozemskih borzah daje lepo spričevalo, da je naša država končno krenila na pravo pot.

V evropski politiki se zadnje dni posebno resno pretresajo

sovražnosti med Grčijo in Turčijo,

ki sta se znova sprli zato, ker je turška vlada izgnala iz Carigrada grškega patrijarha ter začela znova preganjati grško prebivalstvo. Ogorčenje v Grčiji je silovito, spor se suče na ostrini noža, vendar pa je upati, da se bo s posredovanjem Zveze narodov še pravočasno poravnal.

Napeti odnošaji vladajo tudi med Nemčijo in Rumunijo,

ker Nemčija ne mara povrniti škode, ki jo je med vojno v rumunskih krajih povzročila s strašnimi rekvizicijami. Rumunija se zdaj maščuje na ta način, da izganja nemške podanike ter namerava zapleniti celotno v Rumuniji se nahajajoče nemško imetje. Ker bo tudi Nemčija gotovo vračala milo za drago, ve obe državi nahajata v hudi medsebojni — gospodarski vojni.

Tudi Anglija in Italija sta zadnje dni imeli konflikt

zaradi izrabljanja petrolejskih vrelcev v Albaniji.

Anglija je, kakor znano, pri pobiranju gospodarskih dobrot povsod prva in si je tudi v Albaniji znala zagotoviti izrabljanje petrolejskih vrelcev. To pa Italijanom, ki se postavljajo kar za nekake kuratorje albanske dežele, nikakor ne gre v glavo in jezno rogovilijo proti angleški vladi. Prerekanje še ni končano, medtem pa seveda Anglija muno dalje izvaja svoj petrolejski monopol v Albaniji.

Dopisi

Kranjska:

JEZICA. Znani „kmet“ se v volilni številki „Kmetijskega lista“ zaganja v mene. Za enkrat mu njegovo žaljivo pisanje oprostam, opozarjam ga le na previdnost v izrazih. Sploh je bolje, da ne prihaja preveč na sonce. Orjuna mu je morala sapramensko znežiti štrane, da jo zmerja s pretepaško bando. Pri tem se spominjam, da je bil neki St. Cunder nekoč sam nekak Orjunaš in da je zbiral kole za boj s šišenskim pobalini. Še pred dobrim mesecem je silil več oseb na vpis v Orjuno in pripravljaj njen ustanovni občni zbor. Sploh je bila Orjuna visoko cenjena pri „Ruskem carju“, dokler ni prišlo do poloma s konzumom. Ideje konzuma pa seveda niso umazali ne Orjunaši, ne Sokoli in ne Zerjavovci, ampak njen skrajno nerodni organizator. Polom je moral priti, kakor hitro so ljudje doznali, da stoji za lepo idejo konzuma umazano osebno dobičkarstvo. Samo gospod „kmet“ iz „Kmetijskega lista“ ima neveljivo zaslugo, da je danes ideja konzuma na Jezici za dolgo časa umazana. Stalnega spoštovanja, ki ga ima g. Bukovec med Posavci, njemu nič ne zavidamo. Ni treba posebej dokazovati, da tudi mi spoštujemo vsakega nasprotnika poštenjaka, ne pa političnih švigašvag. Na naslov treznih mož iz SKS pa tole: Za skupen nastop SKS in Narodnega bloka proti klerikalcem — in ta bo še mnogokrat potreben — je treba opustiti vsako prenapeto bojovitost. Vse zdražbarje, ki motijo po nepotrebnem mir v naprednih vrstah, je treba postaviti na hladno. Kogar žene srce h koritom, naj jo mahne h klerikalcem, med naprednjaki naj delajo le poštenu in *značajni* ljudje. Pazite, možje iz vrst SKS, da ne boste dali zastopstva Vaše stranke v roke nezrelim nerazsodnejem. Preveč spoštujem starejše pristaše SKS, a katerimi sem opetovano skupno bil boj proti klerikalizmu, da bi me otročji dopisnik „Kmetijskega lista“ v tem kaj premenil. Ako Vas je že enkrat osmešil s polomom konzuma, mu ne nasledajte še v čem drugem. Sladke besede so

eno, njegova dosegljanja dejanja pa druga. — J. Kregar.

KAMNA GORICA. Evo Vam par novic enkrat tudi iz naše vasi. Prva je, da se nam je „lomenatar“ skesal in nam ne bo pel nove maše, na žalost vseh tercijalk, a na veliko veselje gotovih devic in celo cerkvenih pevk. Da, tudi pevke moram omeniti, ker so same mlade device, ki imajo to ne baš lepo navado, da med božjo službo mečejo papirčke na spodaj stoječe iante, menda v opozorilo, naj še zanje molijo. No, v naši vasi smo vendar tako srečni, da imamo župnika na svojem mestu. Naš dušni pastir ne prinaša politike v cerkev. Tudi našega župana moramo pohvaliti, ker dela za korist občine in nanj je uredil pot. Zaenkrat dosti, pa še drugič kaj. — Opazovalec.

KRASNJA. Razpust občinskega odbora in odstavitev župana v Krašnji posebno boli župnika g. Knola in njegove podrepnike. Zato je svojo jezo stresel na prižnici 8. t. m. ter se vprico živega Boga v tabernaklju prav debelo lagal. Toda z lažmi in zmerjanjem gospod Knol ne bo opral nesposobnosti, sleparstva in protipostavnega delovanja odstavljenega župana in njegovega „kumšnega“ tajnika. Zato obveščamo tukaj vse Krašnjane, zakaj je odletel župan. Če pri zadnjih občinskih volitvah sta župan in tajnik izdala listine, za katere nista bila opravičena. Te listine so bile krivo sestavljene in zato je sodišče prijelo župana in tajnika. Zapora jih je rešilo samo to, ker sta se izgovarjala, da nista tega vedela in da nista mislila nič slabega pri tem. Ze zaradi tega bi bila oblast lahko župana odstavila kot nesposobnega človeka, toda mu je prizanesla, upajoč, da se poboljša. Pa se ni. Pri teh skupščinskih volitvah sta pa zagrešila še večje protipostavnosti. Župan je reševal volilne reklamacije brez izvoljene komisije, volilne imenike je pa njegov tajnik skrival, da jih niso mogli volilci videti, kakor zakon predpisuje. To vse je dognal po pričah srezki poglavar. Pa še druge reči je zagrešil. Nato je prišel revizor, ki je našel denarne knjige v takem neredu, da se je mudil dva dni, preden je površno vse pregledal. Iz teh knjig se vidi vsa nezmožnost in ne-

Po končanem delu v kuhinji se je odpravila na polje tudi mati. «Mimi,» je poklicala hčerko, «na polje grem.»

«Z vami pojdem,» je priskakljala Mimi po stopnicah.

«Z mano?» je ostrmela mati, preišljevala, če se bo hči lotila dela, ali pojde le gledat, kako se trudijo drugi.

«Da le gre,» si je mislila nazadnje, «bo že napravila eno ali drugo reč.» Ni ji bilo toliko radi sebe, marveč radi sosedov, ki so po krivici obsojali njeno hčer. Kakšna radost za užaljeno mater, če ji bo današnji dan prinesel zadoščenja! Kamnarjeva hiša je na dobrem glasu; ni izključeno, da se ogasi kak ženin, če bi hči pokazala voljo do gospodinjstva. Za doto bo skrbela mati: čim lepše in večje bi se našlo ognjišče, tem bolj široko je pripravljena odpreti svojo rejeno denarnico.

V takih mislih je stopala Kamnarica z motiko na rami poleg svoje hčere, praznično oblečene. «Jej, jej! Taka gre na njivo,» je žalovala na tihem, oziraje se naokrog, če jo kdo opazuje. Naravnost bi ji bila najrajši povedala, kakšno mnenje kroži o njej po okolici. A poznala je hčerino občutljivo srce; beseda, ki jo je hotela izgovoriti, ji je obstala na jeziku.

«Mamica, čemu vam bo motika?» je prižela Mimi ljubeznivo.

«Turščico okopavamo,» je odgovorila mati s greakim nasmehom.

«Neprijetno delo. Človek se omaže.»

«Obleka se osnaži, roka utuje . . . Vode nam, hvala Bogu, še niso obdavnili.»

«Vi se šalite, mamica.»

«Tudi v šali se lahko skriva resnica.»

«Vi mislite, mamica, vi hočete reči . . .»

«Izveš, če boš pridna.»

«Hm, če bom pridna,» je zardela Mimi, razumevši materin migljaj, da naj se oprime dela. Milo se ji je storilo ob misli, da ji niti lastna mati ne privoščil snažne obleke in bellh rok. Rekla pa ni ničesar, molčala je tudi mati.

Prispeli sta na njivo. «Oho, gospodična,» se je hčerki posmehljivo priklonila Malka, ponujajoč ji motiko, zasajeno v zemljo zraven nje. Bridko se je nasmehnila Mimi lesenemu orodju; zavihala je široke rokave, privila k sebi šumeče belo krilo ter je pričela okopavati. Dobro se je sukala nekaj časa, kmalu pa je jela postopati ter si ogledavati roke. Čim bolj jih je brisala z belim robcem, tem večji in grši so postajali madeži, zadani od rjave prsti, in tem bolj jo je skelela nežna dlan.

«Roke jo bolijo,» se ji je rogala Malka ter oponašala njeno pritajeno stokanje, dokler je ni ošvrknil materin srepi pogled, ki ji je prepovedal vsako opazko.

Mimo Kamnarjeve njive je vodila vozna občinska pot. Tu so hodili in vozili domala vsi vaščani, zakaj večina zabrdskega polja se je nahajala na tisti strani. Bližnjica, ki je

peljala čez travnike po dolini, je bila krajša za nekaj minut, toda nihče se ni izognil danes daljše poti, to pa radi Kamnarjeve «gospodične», ki se je na njivi v sredi med Malko in materjo borila z motiko. Mnoge je zanimala njena pridnost, katero so hoteli oceniti v soglasju z onimi, ki so trdili, da «gospodična» ni za nobeno rabo, česar je kriva slepa materina ljubezen.

Kamnarica se je delala, kakor da ne vidi namigavanja in mežikanja mimoidečih, v resnici pa ni prezrla nobene te količkaj sumljive kretnje, in vsaka jo je kakor z nožem zbeda v srce. Leka svoji boleznij je iskala v delu, motika v njeni roki je bila podobna stroju, katerega žene izvrstna gonilna moč. Poglavitno se ji je zdelo, da napreduje delo, zakaj velik prostor okopane turščice bo najglasneje govoril, da pri Kamnarju ne lenarijo.

Za zabodnimi gorami je ugasnil zadnji solnčni žarek. — «Dekleta,» je velela Kamnarica, «zdaj pa le hitro domov.» Malki je pokazala bližnjico, da bo potratila manj časa, sama pa je zavila po glavni poti z utrujeno hčerko, ki se je skoro opotekala. Ni ji ugajalo njeno molčanje, čeprav upravičeno zaradi prestancega napora.

«Mimi,» se ji je dobrikala, «danes si bila pridna.»

«Eh,» se je hčerki zdehnilo v odgovor.

«Kako so te gledali,» je ponosno nadaljevala.

«Mislili so, da si se nam izneverila, pa so jo

4
sposobnost od Knofa pohvaljenega župana. Pri proračunski seji je župan na vprašanje odbornika Štruklja, ali je kaj prebitka iz tekočega leta, rekel, da bo še primanjkljaj. Revizor je šele spraval na dan prebitek; če bi župan po pravici povedal pri seji, da je prebitek, bi občina ne imela letos zemljiških priklad. Ker pa je prebitek utajil, so morali priklade določiti. Oblast je tedaj izprevidela, da tako ne more in ne sme iti naprej, zato je odstavila župana in ker je tudi občinski odbor sokriv teh nepravilnosti, je pa vse skupaj razpustila. In sedaj vpije g. Knof na priznici, da tako poštenega in dobrega župana nismo še imeli. Ljudje božji, ali ni to sramota za božjega namestnika, da z lažmi pere župana? Pa gospod Knof se je še več zlagal. Pri prevzemu občinskega premoženja od prejšnjega župana je bil g. Knof navzoč in je videl, ko je g. Golovec izročil novemu županu tri hranilne knjižice z okrog 2000 K. Da je v ubožnem zakladu danes večji znesek, je zasluga odbornika g. Štruklja, ki je s pritožbo na glavarstvo prisilil, da so se vplačane denarne kazni morale naložiti v hranilnico. G. Knof trdi, da je prejšnji odbor pustil dolg, bil pa je sam priča, ko je g. Golovec poleg omenjenih hranilnih knjižic izročil novemu županu nad 1600 kron denarja. Dalje se je župan pregrešil, ker ni dal prebitka v hranilnico, kakor zakon ukazuje, temveč je denar lepo doma imel in je bilo že lansko leto nad 6000 K preostalega denarja. Tako se ne gospodari z občinskim premoženjem in če bi bil kdorkoli župan, bi ga oblast odstavila; zato je morala tudi Tončnika. Kako nesramni so tisti, ki so sestavili sedaj neki protest, lahko vsakdo spozna. Tisti pa, ki so se podpisali, lahko uvidijo iz našega pojasnila, da je župan kriv sam, da je sfrčal. Kdor tega ne verjame, kar smo tu navedli, naj gre pa k gerentu g. Klopčiču gledat denarne knjige, v katerih je vsa županova in mežnarjeva nezmožnost z rdečo tinto in s številkami naslikana. G. Knof naj pa še naprej v hiši božji pere zamorca in „krtači“ liberalce, toda resnice ne bo utajil, čeprav se vseh paragrafov „Lažnjivega Kljukca“ iz glave nauči.

POLJANSKA DOLINA. Skupščinske volitve, ki so se v dolini izvršile mirno so za nami in naprednjaki-demokratje smo z njim kljub vsemu zadovoljni Boljšega uspeha pri razcep-

ljenosti naprednih strank, še več pa zaradi duhovniškega pritiska na nevedne volilce, ni bilo pričakovati. Stari, onemogli možje, ki jih celo zimo ni bilo s hribov, so ta dan prišli kljub nad vse slabem vremenu in slabi poti. Čudno ni. Poljanski župnik je imel zadnjo nedeljo pridigo s priporočilom, da one volite, ki so od Boga določeni, in pridiet vsi, četudi je slaba pot. In prišli so skoro do zadnjega. Prišli so tudi oni, ki so prej obljubovali in se pridušali, da nikamor ne gredo. Klerikalec je pač klerikalec, na njega se ne zanašaj, kajti ti spadajo pod star pregovor: „Mnogo klobukov, malo mož pod njimi.“ Seveda je h klerikalnemu uspehu pripomoglo mnogo tudi to, da so se po županih ali njihovih slugah in tajnikih delila vabila in pozivi k volitvam, kar smatrajo nevedneži kot ukaz. Tudi šola se je zlorabala v te namene. V dolini ob meji, kjer bi bila jako potrebna šola s posvetnim učiteljem, ima zdaj župnik zasilno šolo. Župnik je kar po otrocih pošiljal vabila na volitve za klerikalno stranko. Doslej je ta župnik veljal za zmernega, ki se ni vtikal v politiko. Ne more skoro biti drugače, kakor da je dobil strog ukaz od zgoraj. V Poljanah, kjer je bil klerikalni komisar, ki je imel svoj kvartir oba dni v farovžu, so tudi prinesli opoldne za vso klerikalno komisijo najfinejše in najboljše kosilo. Kmet, ti pa zabavljaš na slabe čase, draginjo, davke in ceno živini. Kdo je tvoj največji izsesovalec? Ti garaš, a tu se maste Pred volitvami se ti je vse to od naše strani, tudi v „Domovini“ pojasnjevalo. Zastonj, preslišal si, zato si pa tudi sam sebi pripiši vse to. Klerikalci so bili trdno prepričani o zmagi separatistov v državi. Z ošabnostjo so klicali čuvarji njihovih skrinjic: SLS, dr. Korošec, češ, ta je naš rešitelj in odrešenik. Ko so drugega dne po volitvah pričele prihajati vesti o zmagi Narodnega bloka, so pač začeli začudeno kremžiti obraze, kakor bi uživali grenek pelin. Dr. Korošec ostane pač le veliki tiger z majhnim pomenom. Nas naprednjake čaka v prihodnje še veliko dela. Zato pa brez odpočitka naprej na delo in pri vztrajnosti bodo drugi uspehi lepši.

GORENJA VAS V POLJANSKI DOLINI. Naš Sokol je priredil v nedeljo 15. t. m. gledališko predstavo z veselico in plesom. Igrala se je igra „Deseti brat“. Prireditelj je bil prav dobro

obiskana in igralo se je za naše razmere prav dobro, če se pomisli, kakšne žrtve doprinašajo naši igralci, ki se poleg svojega kmetijskega ali obrtniškega opravila ter drugih poklicev učijo v prostih in poznih večernih urah še svojih vlog; nekateri morajo hoditi do ure hoda k vajam v Sokoiski dom. To so žrtve, ki jih zna preceniti le tisti, ki vse to opazuje in preživlja. Zatorej vsem tem požrtvovalnim delavcem in delavkam vsa čast in priznanje; drugega plačila tako ne dobe. — Na pustno nedeljo bo priredilo Kmetško bralno društvo zabavo s plesom in maškarado na Savodnju ob treh popoldne v prostorih našega zavednega požrtvovalnega brata Franca Telbana. Dohodek je namenjen v prosvetne namene. Udeležite se te prireditve posebno tudi naši somišljeniki iz oselске občine, da se primerno pozabavate in da tudi vmes katero rečemo za prihodnje, kaj in česa bo treba, da se bo naša napredna stvar tem bolje razvijala in napredovala. — Na pustni večer pa priredi naš Sokol v društvenem domu maškarado za člane in po teh vpejljane goste. Obeta se lepa zabava. Za male stroške bo dosti smeha. Bratje in sestre, ta večer v Sokoiski dom!

GORENJI LOGATEC. Lažnivi „Slovenec“ je tudi pri naših klerikalcih prišel ob kredit. Posebna izdaja z naznanilom zmage opozicijskega bloka je vse pobožnjakarje od župnika do Sajovčeve mame spravila iz ravnotežja. Tako sijajno zmago treba tudi sijajno praznovati. Kres na Taboru je imel otvoriti slavje. Čakali so le še telegrama, ki naj bi potrdil „Slovenčeve“ vesti. Toda brzjava noče biti od nikoder. Kaj pa, če bi „Slovenec“ zopet lagal kot že tolikrat? In Sajovčeva mama pošljejo v liberalno hišo po „Jutro“, iz katerega so se takoj poučili, da jih je „Slovenec“ zopet potegnil. In zmagoslavje je izginito iz pobožnega obličja. S kresom seveda ni bilo nič. Pa bi tudi v primeru klerikalne zmage ne bilo nič z njim ker to naj si črna gospoda le zapiše za uho, da se v naprednem in narodnem Gornjem Logatcu državotvorni elementi ne bodo dali izzivati od črnih brezdomovincev. — V zadnjem času smo imeli dva primera, da so se vnele saje, enkrat v Gradu, enkrat pri Lenassiju. Pravijo, da je temu kriva dimnikarjeva zanikrnost. Naj bi se oblast malo pobrigala za stvar, dokler ni večje nesreče. — Prijatelj, ali si že storil svojo dolžnost napram sokolskemu domu? — Poročili so se v zadnjem tednu naši vrli somišljeniki: Alojzij Moljk, Jakob Nagode in Valentin Leskovec. Vsem trem mladim parom želimo vso srečo!

KRTINA. Dne 5 t. m. smo imeli v naši občini redko slavnost. Kralj je odlikoval za 30letno županovanje našega vrlega župana g. Pirnata. V okusno okrašenem šolskem poslopju se je vršila v ta namen cela slavnost. Ob 1. uri popoldne se je pripeljal naš srezki poglavar dr. Ogrin, da izroči in pripne odlikovanca zlato svetinjo. K slavnosti so se zbrali mnogoštevilni prijatelji, znanci in zastopniki raznih uradov kakor tudi šolska mladina. Srezki poglavar dr. Ogrin je v toplem govoru orisal vrline in zaslužnost gospoda odlikovanca in slednjič vsem zbranim razložil pomen domovinski ljubezni in vdanosti ter zvestobe do države. S klici „slava“ vladarju je zaključil besede, nakar so šolska mladina in navzoči zapeli „Bože pravde“. Sledile so čestitke občinskega odbora, zastopnika domačih fantov, učiteljstva ter male deklice, ki je v vezanih besedah čestitala in podala slavljencu šopek. Pri tem ganljivem prizoru nobeno oko ni ostalo suho. Mladina je nato zapela še poseben, nalašč za to priliko zložen pozdrav županu, nakar se je župan g. Pirnat, globoko ginjen, zahvalil za odlikovanje ter naprosil gospoda srezkega pogla-

dobili po zobeh. Drugič bodo v govorjenju bolj previdni...“

„Ne razumem, mamica, jasneje govorite,“ jo je prosila hčerka z utrujenim glasom.

„Hočem, ker si bila pridna,“ se je nasmehnila, nakar ji je pričela razlagati, kaj se je o njej govorilo.

„Kdo je slišal?“ je vprašala pogumno „gospodična“, uverjena, da ji mati ne bo mogla dati pravega odgovora.

„Ivan,“ se je sklonila mati proti hčerki ter je tiho dostavila: „In sram ga je bilo.“

„Ivan?“ je vzkliknila Mimi, užaljena, ker se je sramuje rodni brat. Nedolžno je povabila glavo v zavesti, da trpi, česar ni zaslužila.

„Danes je Ivan drugačnih misli in z njim vsakdo, ki te je videl na njivi. Delo daje človeku ugled, potem pa dota... Takšne ne bo imela nobena druga v Zabrdju.“

„Zakaj dota?“

„Dota vabi snubce,“ jo je učila mati.

„Kmetiskih ne maram.“

„Pa se boš kesala,“ jo je opomnila mati.

„Kmetija ima v zemlji korenine.“

„Zato ste mi vsilili motiko,“ se je razljutila Mimi. „Pa jo bom odložila. Moja duša hrepeni po mestu, na deželi je dolgočas.“

„Kake prijateljice se okleni,“ ji je svetovala mati. „Druščina te bo razvedrila. Z Brezarjevo Anico sta bili včasih neločljivi...“

„Zdaj je ne maram,“ se je zadržla ošabno, „preponižna je.“

Mati je utihnila. Ponižnost se ji je zdela lepa čednost, drugače pa Anice ni marala hvaliti radi Ivana, čigar srce je skušala rešiti pred njo; grajati je pa tudi ni hotela, ker jo je mislila staviti svoji hčerki za vzgled.

Molče sta vsaka po drugi strani pota prispeli na dvorišče. Materi se je mudilo v kuhinjo, hčeri pa v sobico, da se preobleče in umije. Malka ji je prinesla tople vode, nakar se je podala k svinjaku, kjer jo je čakalo še mnogo dela. Jezno je odpirala in zapirala vrata ter se le redkokdaj ozrla čez ograjo na cesto, odkoder se je čulo govorjenje od dela idočih sosedov.

„Kaj pa gospodična?“ so jo vpraševali nagajivo, vedoči, da si Malka in Mimi nista posebno naklonjeni.

„Umiva se in pa strašno je trudna, ves život jo boli.“

„Dela ni vajena,“ je omenil čvrst možakar, „pahljača je za bele roke, motika jih ožuli in umaže.“

Glasno so se smejali sosodje njegovemu izvajanju.

(Dalje prihodnjč.)

varja, naj to njegovo zahvalo sporoči Njegove Veličanstvu kralju in ministru za žume in rude g. dr. Zerjavu, ki ga je predlagal v odlikovanje. Solarji in pevci so nato zapeli drugo kitico „Bože pravde“ in se je slovesnost končala s ponovnimi klici „slava“ vladarju in Jugoslaviji. Stedilo je pogoščenje šolske mladine in vseh navzočih. Med napitnicami slavljencu, sreznemu poglavarju, učitelju g. Šmajdku in drugim so ostali vaščani in gostje zbrani pozno v noč. Vmes so pokali topiči in oznanjali okrog, da se vrli krtinski občani zavedajo svoje dolžnosti in spoštovanja do župana ter visoko cenijo to kraljevo odlikovanje, s katerim je počaščena tudi vsa krtinska občina. Odlikovancu kličemo: Še na mnoga leta!

ŽUZEMBERK. Orjuna bo priredila v nedeljo 22. t. m. ob 7. zvečer na kegljišču gostilne g. Polajnar veselično prireditev z godbo, plesom, šaljivo pošto itd. Odbor vabi vse iskrene Jugoslovence ter prijatelje orjunaškega pokreta, da se v čim največjem številu udeležijo prireditve. Glede na čisto nestrankski značaj organizacije naj se že vendar enkrat opuste vsa strankarska in osebna nasprotstva, da bo zavlada tudi v našem tako razkričanem trgu prijetna družabnost. Vse, kar iskreno čuti jugoslovensko, naj se oklene naše organizacije, ki edina predstavlja zlasti v sedanjih tako razburkanih časih enotno nacionalno fronto. Kdor Jugosloven, ta Orjunaš!

BELA KRAJINA. Zadnje volitve so pokazale, da smo imeli prav, in sedaj je marsikomu žal, da je tako neumno volil. Nemanič ne bi bil izvoljen niti, če bi bil dobil vse glasove do zadnjega, ker je bil količnik mnogo večji kakor vsi glasovi Belokranjcev. Klerikalci so se ga hoteli na lep način iznebiti in zato so mu dali tak okraj, ki je po številu premajhen. To je bilo nepošteno. Nasprotno pa je Narodni blok združil dva okraja, črnomeljskega in novomeškega, da bi naš kandidat lahko dobil zadostno število glasov. Če so potem volilci raje verjeli Prepeglahu in klerikalcem, je popolnoma naravno, da ni bil izvoljen naš kandidat. Bivši minister ima pri vladi gotovo več vpliva kakor pa kak človek, ki se mora vedno držati za sukno kakega župnika, da se ne izgubi v Beogradu. Belokranjci so prav grdo pljunili na staro belokranjsko slovo. Raje so dajali kroglice tujcem, ki jih niso nikoli niti videli kakor pa zaslužnemu domačinu. Danes so silno poparjeni, ker so krivi, da je ostala Bela Krajina brez zastopstva v parlamentu. Ne verujejo niti „Domoljubu“ niti „Slovencu“, da Nemanič ni izvoljen. V Beli Krajini je treba izvršiti še mnogo važnih gospodarskih del in sedaj je to težko, ker smo ostali brez poslanca. Vsa krivda pade na tiste, ki so Vas nagovarjali, da vržete kroglico v prvo skrinjico. Odgovornost pa nosijo v prvi vrsti politikujoči duhovniki, ki so Vas plašili z vsemi mukami, da ste volili klerikalno. Pred svetom je Bela Krajina osramočena.

KOKRA. „Domoljubovim“ izzivačem iz Preddvora bodi na uho povedano samo to: Strašno vas boli lepa številka 60, katero smo dosegli s „takim življenjem“; zato kričite. Z vami dalje debatirati ni vredno, ker ste strahopetci in se ne upate priti s podpisom na dan. Zahrbno strelja le neznačajnejši Gg. Alfonzu in Kvedru pa kličem: Le tako pogumno po začrtani poti naprej do zmage! Zdravo! — *Kokrska Jalka ali Jula*, lakor hočete vi, svetobinci.

RAKA. Nedeljske volitve so pokazale, da tudi pri nas napredujemo. Ceravno so se klerikalci in nekateri samostojni generali zakleli, da nas bodo uničili, smo vendar od zadnjih volitev napredovali za 96 glasov, dočim so klerikalci izgubili 136 glasov. Še enkrat volitve, pa bo

Raka zopet napredna. Ze danes bi lahko bila, če ne bi pri volitvah nekateri moške, ki se sicer prištevajo k SKS, so pa le slepo orodje v rokah graščaka Franceta Drnovška, agitirali na vso moč le proti naši stranki. Kdor ni hotel iti z njimi, so mu prigovarjali, naj voli rajši v prvo skrinjico, to je v klerikalno. Dokazi na razpolago! Fej, hinavci! Skrajno žalostno! Dakeč je padla SKS na Rakl pod vodstvom znanega bivšega avstrijskega petoliznika Fr. Drnovška. Če bo šlo tako naprej, bo kmalu svoje maloštevilne vojskake pripeljal pod klerikalno marelo, kamor ga pač srce vleče nazaj v spominu na krasne čase med vojno, ko je bil še absolutni gospodar na občini. Tedaj smo se ga bali skoro vsi, danes so ga pa že vsi pametni in treznomisleči napredni moške zapustili. Čudimo se le še trem možem, ki so v resnici pravi naprednjaki in odločni nasprotniki klerikalizma, pa še ne izpregledajo, kam jih je tukajšnji načelnik SKS privedel.

MEDIJA-IZLAKE. Spoštovano ureništvo! Najprej pošiljamo vsi čitatelji „Domovine“ iz okolice Podšentjurja (pri Zagorju ob Savi) bratski pozdrav. — Na kratko Vam hočemo opisati, kako so se dne 8. februarja vršile volitve na našem volišču v Izlakah. Gospod župnik je ves dan ime preko glave opravka in skrbi. Mašo je opravil prav hitro, nato pa je navzlic grdemu vremenu ves dan skakal okrog in se trudil za žive in mrtve, da pridobi še kako kroglico za klerikalno skrinjico. Ko smo ga tako videli okrog dirjali, smo si pač vsi mislili: mar bi raje študiral krščanski nauk in naj bi sinovom in hčeram razlagal četrtro božjo zapoved, da se ne bi klerikalnim staršem godilo kdaj tako, kakor se v tukajšnji fari godi nekemu staremu možičku, ki je svojemu sinu izročil lepo posestvo, zdaj pa ima to za zahvalo, da ga sin očitno prezira. Znano je tudi, da ima naš župnik veliko besedo pri tistih orlovskih igrah v Toplicah. Lani se je pri eni taki igri nevarno prehladil neki fant, ki še zdaj leži težko bolan. Župnik ga pa v tej težki bolezni kar celo leto ne gre niti pogledat. Zakaj pa je Kristus hodil bolnike obiskovat? Omenjeni fant zdaj obžaluje, da se je dal zapeljati k orlovskim prireditvam. Obžalovali pa bodo tudi še drugi, ki se dajo navezovati na klerikalne komedije in prav posebno bo še nekaj žal tistim, ki so slepo volili klerikalno stranko.

BEGUNJE. Prav slabe „špegle“ mora imeti dopisnik „Slovenca“ z dne 11. t. m., da ni naprej videl, kam bodo padale naše kroglice pri nedeljskih volitvah. Ni čuda, da je bil izid volitev zanj kakor udarec s kolom po glavi in mu zaprl sapo. Z neumnim besedičenjem hoče ublažiti velikanski poraz črne politike v naši občini. Nič ni pomagalo tekanje od volilca do volilca, nič ni koristila pijača, ki je bila zvrnjena po grlih v hiši tipičnega alkoholista. Tudi mi se čudimo — pa le velikanski galantnosti klerikalcev, ki so nam blagovolili pripeljati 89. volilca z vozom na volišče. Smola, kaj? Z neumnim gobezdanjem hoče dopisnik omalovaževati ministra dr. Zerjavo, ki zato ne bo odtegnil svoje naklonjenosti, temveč bo ugodil tudi nadaljnjim željam in potrebam naše občine. On je že dokazal, da njegova politika ni „tigrovska“, to je obljubarska, in da rad stori dobro v splošno korist, katero uživa tudi tak klerikalni dopisun. Na dopisnikovo natolcevanje o plačanih agitatorjih se nam ne vidi vredno odgovarjati. Naj jih inenuje! Mi vprašamo samo, kdo je naročil uro molitve za razsvetljenje volilcev in kdo je plačal pijačo na dan volitev klerikalni gardi? Eno je gotovo: da so Begunje napredne in da bi bila kaj revna prva skrinjica, če ne bi usula vanjo svojih kroglic polnoštevilna črna vojska iz Leš.

Stajerska:

LASKO. Zadnje volitve so ponovni dokaz, da je naša občina ena najzanesljivejših demokratiških trdnjav v Sloveniji in za ponosnim Kranjem gotovo prva. Brez vsake večje agitacije je oddalo za našo stranko 129 odločnih mož volilne kroglice. Ker je bilo 6 naših mož kot komisarjev po raznih voliščih, smo tedaj v resnici dosegli število 135. Pri volitvah 1923. smo imeli 83 glasov, pri občinskih lanskih volitvah 131. Napredujemo tedaj od volitev do volitev. Klerikalci so sedaj dobili 56 glasov, za 1 več kakor leta 1923. Njih volilci se rekrutirajo iz nerazsodnih mož, zlasti pa užitarjev, ki jih odrivajo s kmetov v trg. Naš župnik je pri teh volitvah pokazal svojo pravo zagrizenost. Rohnel je s prižnice, da se je najal stari cerkveni stolp. Splošna sodba je, da spada ta možak na kako gorsko faro, ne pa na laški dekanat. Tudi Radič je imel pri nas srečo. „Ujagal“ je 4 glasove in to od ljudi, ki so pred nedolгим prišli v Laško ter radi iskali pomoči in podpore pri demokratih. Neumljivo je, da more slovenski inteligent se tako daleč izpozabiti. Nemci so pridobili 4 glasove, tako da jih štejejo 17. Zalosno je to, da njihovo število narašča; nekdo je rekel, da imajo mlade. No, v resnici so pa volili z Nemci poleg Fretzeta, tega zvestega Zupančevega pajdaša, razni obrtniki, ki se jih še drži stara nemškutarija. Gledati bo Laščanom na to, da se pridobe za Laško narodni in napredni obrtniki, da bo tudi v tem stanu zavlada ona zavest, ki prevladuje sicer v vseh naših krogih. Z izidom volitev smo seveda zelo zadovoljni ter kličemo vrlim našim volilcem: Čast in slava Vam! Živel! — Lepa slavnost se je vršila v nedeljo v Laškem. G. H. Mationi je že 53 let član našega vrlega gasilnega društva ter je bil kot tak odlikovan z zlato kolajno, ki mu jo je pripel na prsa sreski poglavar gosp. Pinkawa. Po odlikovanju, ki se je vršilo na glavnem trgu, kjer so imeli nagovore gg. poglavar, župan dr. Roš in župni tajaik Holešek, je bil skupen obed v sokolski dvorani, katerega se je udeležilo večje število gasilcev iz Trbovelj, Hraštnika in Smarjete. Vrsto napitnic je otvoril župni podnačelnik g. Avgust Dolinšek, ki je v krasnem govoru vzklikal Njegovemu Veličanstvu kralju. Govorili so še gg. dr. Roš, Elsbacher, Majcen, Holešek, Jelenec. Slavnost se je vršila v znamenju složnega prijateljstva in je imela značaj najlepše iskrenosti. Zelimo g. Mationiju, da še dolgo vrsto let deluje zdrav v priljubljenem mu društvu, slednjemu pa, da se še naprej razvija tako kot do sedaj. Naj ostane narodno in napredno!

SV. KRISTOF PRI LASKEM. Radi profi-ljudskega delovanja tigrov se pri nas klerikalne vrste redčijo in z veliko hitrostjo zmaguje naprednost. To sč pokazale sedanje skupščinske volitve, kajti število naprednjakov od zadnjih skupščinskih volitev je poskočilo od 9 na 51 glasov. Vsa čast našim naprednim volilcem, ki so glasovali za ljudi, kojih namen je, da bodo delali v narodni skupščini za korist knetskega in delovnega ljudstva.

SV. JEDERT NAD LASKIM. V nedeljo 8. t. m. se je naš g. župnik zopet skopal na demokrate in se mimogrede obregnil na napredne časopisje. Napadel je napredno politiko in nje pripadnike z nastopnim primerom: Na svetu so ljudje, ki se jim omrača um in za te so hiše, ki jim pravimo norišnice v katerih je več oddekov. V nekaterih oddekih so ljudje, ki so naravnost nevarni; če bi ti prišli na prosto, bi vas pobili, raztrgali in požgali. Drugi se zopet samo smejo, kažejo prijazne obraze in čakajo od rešenja. S prvimi je primerjal današnje državo tvorne elemente in dostavil, da so oni sami po

nočnjaki, pijanci in razgrajči. Premislite, ljudje, kaj boste delali in komu boste sledili. S tem je prešel na volitve ter je svoje backe poučil, kako je treba voliti, da bo vera podprta. Sedaj pa vprašamo g. župnika: kdo je ponočnjak in pijanec? Mnogo je prič, ki so videle, da so ravno njegovi najboljši pristaši in kolovodje SLS, kakor cerkveni ključar Rebozel in Brezjan nosila na dan volitev, to je na dan spredaj omenjenega govora g. župnika v cerkvi cele „štefane“ pijače iz farovža na voliše, kjer so skoro vsakega volilca po domače „pokraftali“, da ni padel v omedlevico, ko se je dotaknil prve skrinjice in spustil v njo kroglico. Kaj neki pravi k temu g. župnik? Ali je prav, napajati volilce na volišču? Ali prav, biti neposlušen ukazom najvišjega pastirja rimskega papeža in ustavnih zakonov? Mar mu je ukaz papeža in zakon! Volitve so tu! Tudi kovač kuje železo, dokler je vroče. Klerikalni agitator v mašniški halji obdeluje nezavedne vernike z volilnimi gesli, mesto da bi jim razlagal besedo božjo, hujska proti naprednim strankam, mesto da bi pospeševal razmah krščanstva. Blati iz sv. mesta napredno časopisje, namesto da bi učil božjo besedo. Jeseni berati s trudom pridelano pijačo od kmeta, da ga v svoje agitatorske namene pozneje ž njo opijani, ga pošlje na voliše in tako zadosti črni klerikalni strasti političnega hujskanja. Gotovo se ne spominja več krščanskega izreka, ki pravi: Gorje mu, kdor pohujša enega teh malih! Bolje bi bilo, da si obesi mlinski kamen na vrat, ter se potopi v globočino morja itd. Koliko malih, koliko otrok je navzočih vsako nedeljo po cerkvah, ki morajo namesto krščanskega nauka poslušati najostudnejše klevete in blatenja, dostikrat celo svojih staršev in odrastlih bratov. Ni čudno, da se že otroci branijo hoditi k službi božji, dasi o vsem ne razumejo dosti. Kadar pa nima ljudi v svetišču, pa zabavlja čez brezverce in vpije, da je vera v nevarnosti, da vera peša itd. Opozorjamo našega župnika, da konča s hujskanjem in blatenjem v svoji politični blaznosti, sicer mu pripravimo po njegovem nedeljskem receptu v kakem kloštru stanovanju, kakor ga je on sam opisal 8. t. m. s prižnice. Vsaka reč ima svoj konec in svoje meje in zato upamo, da ga bo tudi farovškim hujskačem oskrbel njihov najvišji vladar v Rimu, in to v najkrajšem času.

Faran.

RIMSKÉ TOPLICE. Na tukajšnjem poštnem uradu nimamo nikakega reda. Gospodična poštna upraviteljica, ki je protežirala sedaj bolnega poštnega dostavljaja, kateri je ob vsaki priliki udrihal po naprednem časopisju celk med službo, je sedaj mesto njega nastavila 11 letnega fanta, ki vzame pošto na svoj dom, kjer se pisma pregledajo, preden jih fant odda strankam. Gdč. poštarica naj se bolj briga za svoj posel in manj za tarok, ki ga igra z raznimi židovskimi Nemci. Stranke je vljudno prosimo, naj vendar enkrat napravi red. Pri nas živi neki gospod, ki nas zapusti vsaka dva meseca po enkrat za tri do štiri dni. Na njegovem stanovanju se zbirajo večinoma nemškutarji, med njimi tudi politikujoči duhovniki, ki se razumejo na dobra vina in ki sklepajo načrte ter sanjajo o zlatih časih Avstrije. Ali je danes mogoče, da ima trgovski potnik, nezmožer kakšnega slovanskega jezika, pri nas toliko dohodkov? Toliko za danes.

ŠMARJETA PRI RIMSKIH TOPLICAH. Kakor povsod tako znajo tudi tukajšnji umni klerikalci, osobito pa župani, uporabljati svoja častna mesta v agitacijske namene SLS. Dokaz za to: Župan občine Sv. Krištof je prepovedal svojemu bratu, ki je sicer demokrat, da voli naprednjake, češ, da mora takoj zapustiti stanovanje in da ne dobi niti koščka zemlje več pri njem, ako se ukazu ne pokori. Pripomniti je, da je ime-

novani župan vzgled nasilnega kričača, posebno, kadar je v drugem stanju. Taki so klerikalni župani. Naprednjaki, zapomnite si to za bodoče občinske volitve in obračunajte z volkovi v ovčjih kožah. G. župana pa svarimo glede takih izbruhov klerikalnega prepričanja. Pozivamo mero-dajne oblasti, da si take stvari ogledajo.

ŠMARJE PRI JELSAH. Naš novi občinski zastop je takoj v prvi seji znižal občinske doklade na 50 odst. To je klerikalce tako razburilo, da so zapustili sejo: gg. kanonik Bohanec, odslavljeni župan Anderluh in celo kovač Logar, ki je tudi kmet. Klerikalci ne privoščijo kmetom olajšanja davkov, zato so vložili ugovor znani Graner, Ribezl iz konzuma in organist, češ, da je ta sklep neveljaven. Kmetje, zapomnite si svoje prijatelje! Upali so na volitve, da bo nova klerikalna vlada razveljavila sklep občine. Sedaj smo prepričani, da bo pravica zmagala in bodo imeli Šmarčani 50 odst. občinskih doklad. — Vedno bolj pogosto se slišijo pritožbe o pismo-noši Seligi. Ta je politik, v državni službi pa rabimo nastavljenca, vestne in nepristranske. — Tudi nekateri drugi, ki opravljajo državno službo, so se slabo obnašali. Država je bila v nevarnosti, pa so šli proti njej. To si bo treba zapomniti. — Slovenci zelo cenimo pregovore. V kmečki posojilnici bomo izročili malemu tajniku diplomc z napisom: Jabolko ne pade daleč od drevesa.

BOČNA. V nedeljo 15. t. m. ob pol 10. uri zvečer so neznani zlikovci naskočili dom tukajšnjega kolarja, ki je občno znan kot izurjen rokodelc, pameten mož in skrben družinski oče. Kljub temu mož ne uživa posebnih simpatij pri svojih sovaščanih. V Bočni, namreč nismo kar tako. Biti moraš magnat in trden pripadnik edinozveličavne SLS, šele potem postaneš imenitna osebnost. In to sta oni cvetki, ki ne dičita našega vrliga kolarja. Mož namreč pazno zasleduje razvoj političnih dogodkov, zato tudi ob volitvah nikogar ne poprašuje, v katero skrinjico mu je spustiti kroglico. Predobro še zaveda, od koga sme kot rokodelc pričakovati pomoči in boljših razmer. V nedeljo zvečer pa je bil njegov dom atakiran s kamni, pri čemer so mu bile razbite štiri šipe. Sklepati je, da je bil naskok na njegov dom insceniran po njegovih političnih nasprotnikih, zagrizenih SLSarjih, ki se ob vsaki priliki radi ponašajo s svojo krščansko kulturo in moralo! Le tako naprej, mi pa ostanemo zvesti pristaši onih, ki jim je vsikdar na srcu blagostanje države in naroda. Malo nas je še sicer v Bočni, a ti smo krepki ter nekaj zaležemo. Bočna ne more biti baš ponosna na svoje politično zaslepljene junake!

CERŠAK. Volitve so minule, z njimi je konec marsikakega blebetanja in težkih skrbi Zebotovih agitatorjev. Posebno gg. župnik in kaplan sta se na dan volitev na prižnici tako ručno nape-njala, da se ljudje mislili: Zdaj-zdaj se bosta razpočila. A vse skupaj jima ni nič pomagalo. Res je tudi včeraj dobila klerikalna skrinjica še največ glasov, toda je le občutno nazadovala na obeh voliščih, v St. Ilju in v Selnici ob Muri. Gospod Zebotček lahko uvideva, da Selnica in Ceršak postajata zanj trda oreha. Pri teh volitvah se je v Ceršaku posebno zavzemal za Radica neki mladi gospodič, ki se je preko noči prevalil v čudotvorno republikanstvo ter seboj potegnili tudi par dobrih ljudi. Uspeh njegov pa je navzlic temu neznamenat. Narodni blok je pri ucu dobre napredoval. Prijatelji in prijateljice, ki čitate „Domovino“, bodite vsi trdni in ne dajte se farbati od raznih klerikalnih ali republikanskih priganjačev, ostanite neomajni naprednjaki in širite „Domovino“. Klerikalna avtonomija je propadla, Stipičina republika je v špekularni. Naša enotna Jugoslavija, kateri smo

mi vdanj, pa procvita in stopa lepi bodočnosti naspoti. Zdravo!

CERŠAK. Četrta božja zapoved veli, da morajo otroci spoštovati svoje starše. Toda ta božja zapoved ne velja le za otroke, temveč tudi za starše, ki morajo ljubiti svoje otroke, ako hočejo, da bo otrok nje vzljubil. A v naši občini imamo moža, ki svojih sedem otrok iz prvega zakona ne mara, temveč jih smatra za trn v peti. Eden izmed teh leži na smrtni postelji, a oče mu pravi: „Pripravi se na smrt, pomagati ti ne morem, ker te je Bog kaznoval!“ Tako torej klerikalni oče tolaži svojega bolnega potomca, takšna so klerikalna zdravila. Poznamo ga pa že iz vojnih časov, da ne ljubi svojih otrok. Imel je štiri sine v vojni, a če je kateri prosil za pomoč v denarju ali jestvinah, se je ta ljubeznjivi oče vedno razburil, češ: čemu njemu pomoč, ko ima na fronti itak vsega obilo. Mlajši sin je po povratku iz italijanskega ujetništva bolehal na jetiki in v par mesecih umrl. A ko je še ležal na smrtni postelji, ga je oče takole tolažil: „Kak si živo, tak boš umro!“ Starši, ravnajte pošteno s svojimi otroki drugače tudi za vas pride plačilo, ki vam ne bo milo!

ST. PETER NA MEDVEDJEM SELU. Volitve so za nami! Čast in hvala onim našim možem in fantom, ki so vstrajali kljub vsem nezastrižanim prošnjam n. šepa župnika, njegovih podrepanikov in Radičevih agentov. Klerikalci so dosegli v Sloveniji večino, ki jim pa, kakor smo že našim domačinom naprej dopovedovali, nič ne koristijo. Narodni blok, za katerega smo šli v boj, je dobil v državi od 315 poslancev 163, kar pomeni nad polovico vseh poslancev in klerikalci s svojimi 20 poslanci se drobiti ne bodo pobirali z vladne mize. Ista vredota je zadela tudi g. Puclja, ki stoji popolnoma osamljen. Sedaj bo uvidel tudi najbolj neveren Tomaž, kako velika škoda je za naše štajersko kmetijstvo, posebno pa še za ožji okraj, da naše ljudstvo ni v večjem številu odšlo v roglic za našega kmečkega kandidata Drogenika. Drogenik je član Narodnega bloka in če bi bil izvoljen, bi imeli štiri leta domačina kmeta v vladni večini. Da bi nam on kot tak mnogo koristil, uvidi danes tudi tisti, ki nam je ob raznih prilikah prikimal, a nas v odločilnem trenutku zapustil. Ti strahopetci so krivi, da ne bo Drogenika v vladi. Manjkalo mu je približno le 300 glasov! Drugi zopet so šli v dobri veri za g. Puclja, dasi ni bilo na štajerskem nikakih izgledov zanj. Izvoljen je bil le na Kranjskem. Da pa ne bomo imeli od Pucljeve izvolitve niti najmanjše koristi, je jasno kot beli dan. Ker ne gre z Narodnim blokom, bo sameval kakor v jeseni zašnji usode na drevesu. — Sedaj pa se malo naše domače politike: Klerikalni voditelji so prve dni po volitvah potegnili svoje verne ovčice, da so zmagali. Tudi naše domače klerikalne večine so se prve dni postavljale in kokodakale kakor petelin na gncju. Javno so že določali, kako bodo kaznovali posamezne naprednjake. Za vsakega je že bila izgotovljena obtožnica. No, pa saj veste: kdor se nazadnje smeje... Mi naprednjaki sicer nismo tako osveite željni, vendar pa se ne bomo dali izzivati, sicer bomo znali vse gospode, ki imajo kaj masla na glavi, postaviti na solnce. V prvi vrsti opominjamo g. župnika, ki je hodil v soboto pred volitvami bolnika sprevidet in je agitiral z Najsve-tejšim. Kaj ne, Vaš trud je bil zamanj, pa ne trud nas naprednjakov, kakor ste blagovolili vprašati v nedeljo našega somišljenika. Pa tudi ona dva bratca, ki sta žugala volilcem, drugim zopet vince točila, si naj dobro pregledata člen 94. volilnega zakona in njega posledice. Gospoda, le ne izzivati, sicer bo zasmrdelo! — Gospoda župnika prosimo v imenu faranov, da naj bo s pridigó v bodoče vedno tako kratek,

kakor je bil na dan volitev. Gašperjevi gospe Trezi bo pa menda že g. župnik davke plačal in mirna Bosna!

MESTINJE. Glede tukajšnje podružnice Kmetijske družbe, kateri načeljuje zagrižen klerikalni agitator M. G., so se pričele širiti vesti o raznih nerednostih. V našem interesu je, da se zadeva razčisti, in zato pozivamo oblastvo, da si nekoliko ogleda delovanje podružničnih činiteljev. Podružnica Kmetijske družbe mora delovati v korist nas vseh.

HUM PRI ORMOZU. Poročil se je posestnik g. Jožef Podgorelec v Krčevinah s posestnikovo hčerko gđ. Alojzijo Podgorelec iz Loperčič. Poroka se je izvršila v podružnici sv. Ivana v nedeljo popoldne istega dne so bile poroke še pri treh njegovih sosedih, tako da se niso mogli udeležiti vsi vseh gostij, kakor je drugače običaj. Bilo srečno vsem!

SV. PETER POD SVETIMI GORAMI. Našemu kaplanu leži „Domovina“ v želodcu. Posebno za njo dva tedna pred volitvami je besnel proti njej in zmerjal nas, bralce „Domovine“, da smo hudiču zapisani. Ko se je enkrat tako razkotal, je pa le dobil vrnjeno da je on prav tigar. S svojimi nastopi je kaplan: zaigral ves ugled med tukajšnjim ljudstvom, ker vsi uvidevamo, da bi bilo bolje, če ni se brigal za svojo duhovniško službo kakor pa za politično gonjo. Mi, mi nismo v ničemer nevoščljivi, pravoščimo mu od srca klobošec, prazna jetrca, vino in še druge dobrote s katerimi mu strežejo njegovi rešni zavezniki. Zahtevamo pa, da naš list „Domovina“ pust popolnoma v miru, ker s svojimi goji nič ne doče, temveč „Domovine“ še raje čitamo, če ne bi dal miru se bo le sam opek.

ST. ILJ V SLOVENSKIH GORICAH. Čuj-te, guspauđ urednejk, kej Vam jas mam za napisat, kej su naš farmašter nedielu 8. febrara gura na kancli puvidali. Nejtuparvu su pridigali, kku se maretu žinim nu pa nevista žinit, da je per Baugi prau. Tautu se mi je še tikau numalu dupadlu. Pr nah, ku su pa tautu pridigu gur herali, su pa nanc nači začejli. Nejpraj su še žajnske putulažili, de nasmaiju bejt hujde, de su se na Svajčncu malu zezdražile, ker bojo tikaj na Južetco didum teu puvidli, kej ej prau. Nah su pa začejli od volitve praviti, kko pač mare vsak mož na volijšče jit nu pa suju dužnaust nepravit. Rikli su teu, de bu ja vsak vulu tikau, de se nede jeim nu pa Baugi zamjeru? vričti mare pač keuglu v prvu kejštu. Prusili su tou žajnske, de nej duma mulije za suoje može nu pa za sijne, de jih nede hudajč zmejšu, de bi ki nah v kjeru draugu kejštu keuglu vargli. Vejte, guspauđ urednejk, ku sn jas tautu besejde čju, me je kar smajh lamu. Nu pa sn si teu mejslu, duj de pa te za mene mulu, ku nejman bidniga, naj matere pa kar babe. Zatu pa tukaj ričem, de kej pumaga farmaštri tautu praviti nu pa vičejt, kr tautu mare kau vsak vijdet, kej ma za sturit. Jas ku nejsn daugu v šaulu huodu — pa še te sn per dverah sidu — pa seglej dubru vajm, de tikaj nejč nej rajsn. ka farmašter praviju. S tautim samu nas strašiju, de je vira v nevarnosti; tautu je samu larifari. Jas pač ričem, Baug dej, de bi le demokrati gveijavali, te bu pač za nas buge orbetare teu kmalu bolši. — Demokrat.

VELIKA NEDELJA. V miru in redu so se vršile pri nas volitve v državno skupščino. Vsak še tako zarukan in nerazsoden hlapček je spustil brez vsakršnih pripomb kroglico v volilno skrinjico. Samo visokorodni gospod profesor dr. Lastavec, ki zahreščijo nad vsakim pastirčkom in vsako ženico, če jih prav ne titulira z vprašanjem: „Ali ne veš, kdo sem jaz?“, so čutili nepremagljivo potrebo, da so med volilnim aktom v volilnem lokalu pred volilno komi-

sijo v svoji avtonomistični navdušenosti žalili nositelja liste, kandidata in volilce 4. skrinjice. Če so hoteli gospod doktor pri tej priliki dokumentirati s svojo nesmiselno blebetavostjo svojo neizmerno modrost ali pa se pobahati z drznim izzivanjem pred volilci, češ, jaz znam več ko krave „štriglati“ in svinje „fojtrati“, o tem naj premišljajo njihovi pajdaši. Z zadovoljnim nasmeškom, da so junaško nastopili proti „izdajalcem“, so spustili gospod doktor kroglico v skrinjico onih, v bližini katerih še nočejo biti med sv. mašo v cerkvi. Gospod profesor dr. Lastavec, zapomnite si dobro: Polomili se jo že pošteno s svojim monarhističnim navdušenjem v Avstriji. V svoji preveliki gorečnosti za avtonomijo boste želi drugič polomijo v Jugoslaviji, kjer tokrat vaš sin Franz Josef išče službe in kruha. — Volilci 4. skrinjice.

MARIBORSKA OKOLICA. Iz mariborske okolice nam je poslal neki narodni stihotvorec naslednjo pesem:

Borba je sedaj končana,
zmaga pa izvojevana
zgagarjem vso moč iz rok,
strgal Narodni je blok.

Zdaj Korošec se huduje,
ker se tigrov broj zmanjšuje.
Če naprej tako bo šlo,
črnih tigrov več ne bo.

Ravnikovi radikali
prav sramotno so propali.
Ravnik kakor Ravnihar
sta enakovreden par.

Tudi Markovič je Božo
na medvedovo pil kožo.
Deržič, Roglič, Ribarič,
ali res vas sram ni nič?

Zdaj spoznali smo kričače,
klerikalcem priganjače.
Da ste vi res narodnjaki,
mislijo le še bedaki.

Jugoslavija široka
v rokah Narodnega bloka!
To najlepši je pojav,
živel Pivko in Žerjav!

SV. JURIJ NA PESNICI. Ker se je razen „Domoljubu“ tudi „Straži“ in „Slovenskemu Gospodarju“ zavezal predolgi jezik, se je šentjurski časopisni mazač zatekel k „Slovcu“ in s preostalo mu gnojnico obrizgal še mene. Neznosno ga peče, ker prodajam in širim „Domovino“, ki piše golo resnico in odpira ljudem oči. Prav zato jo psuje, da je „najgrši list, ki je ta čas pri nas kot časniki izhajal,“ mojo osebo pa blati in črni pred ljudstvom, češ, da sem se „pred vojno pri ljudskem štetju dal za Nemca vpisati“, in da sem „tisti trgovec, ki se posebno razume za znižanje cen — navzgor“. Dopisnika pozivam, naj stopi pogumno izza plota in se predstavi javnosti s polnim imenom ter z dokazi v roki, da si tako izbriše s čela pečat lažnivca in ostudnega obrekovalca, ki me namenoma blati. Vprašam ga, kod je pasel svoje podle in hinavske oči takrat, ko so me leta 1908. nasledovali šentjurski velenenci s samokresi v rokah in me hoteli ubiti kot „windisches Schwein“, ko so me zaradi mojega slovenskega imena nad trgovino „Franz Dobaj“ smešili kot „Franz Dobaj“, in to v času, ko je tukajšnji župni urad šentjurskim nemškim mogotcem kot članom cerkvenoskladnega odbora nemški dopisoval in tako zatajal slovenski uradni jezik, ko je sedaj slavni dr. Fran Čeh bil „Sanatoriumbesitzer“ sanatorija „Friedensheim“ in se na medicinskih stekleničah ter škatljah proslavljal s „Hausapotheke“. Da, to je bilo v onem času, ko je toliko opljuvani in za-

ničevani g. Robnik v 3. razredu utrakvistične šole poučeval naše otroke ter natihoma, vztrajno in smešno gojil slovenski jezik s takim uspehom, da je n. pr. njegova bivša učenka lahko ob prevratu prevzela občinsko tajništvo in ves čas do danes vzorno slovenski uraduje; to je bilo takrat, ko je isti s srbskimi vojnimi ujetniki dogradil novo šolsko stavbo brez vsiljivega „Schulvereina“ in „Südmarke“, ki sta imela svoje mogočne bojovnike v sosednji Zg. Sv. Kungoti in Svečini, izmed katerih eden je ob prevratu po Zebotovi milosti postal jugoslovanski gerent, danes pa je župan. Pripravljenega je še mnogo gradiva za grmade, določene potomcem srednjeveških inkvizitorjev. Toda za danes dovolj! Vse, ki so ljubitelji svetlobe in napredka, pa vabim, da pridno prihajajo po „Domovino“ in si jo naročajo. — Franjo Dobaj, trgovec.

SV. KRIZ PRI MARIBORU. Naš župnik g. Martin Gaberc je v „Slovenskem gospodarju“ zopet nekaj načečkal. Jezi ga, da je pri Sv. Križu veliko naročnikov „Domovine“, jezi se tudi na Verdonico, ki „Domovino“ razdeljuje. Bog ne daj, da bi dobil Martinek poštno nabiralnico v svoje roke, tedaj bi menda vse liberalne časopise raztrgal. Verdonica pa tega noče, ampak razdeljuje nepristransko vse časopise, ki prihajajo semkaj. Smešno je, če g. župnik trdi, da je „Domovina“ pohujšljiv list. Menda so pač mnogo bolj pohujšljive knjige, ki jih je spisal škof g. Jeglič in ki ste jih delili z Mohorškimi krščanskimi knjigami. Tudi Vi, g. župnik, ne vplivate baš najbolje na mladino s svojimi grdimi izreki, katere ste že mnogokrat rabili v Verdonikovi gostilni. Če pa se že res hočete „Domovine“ znebiti, pojdite ob sobotah, ko jo pismonoša prinese tja v Hajkov gozd in jo vzemite pismonoši iz torbe, da je ne bo prinesel k nabiralnici. Napravite to, če ste tako mogočni.

Pri Sv. Križu gre en glas:
„Le Domovina je za nas!“

Ko bilo tu še ni Martina,
ni bila znana „Domovina“.
On sam po fari jo razširja,
potem pa se nad njo vznemirja.

Povemo še mu tudi to:
Ko ga pri Križu več ne bo,
politike bo grde konec
poln miru bo zopet lonec.

RUSE. Na dan volitev so Ruše zopet pokazale svoj narodno-napredni značaj. Posebno delavstvo se je dobro držalo. Začelo se je otrsati raznih internacionalnih hujskačev. Zanimivo je bilo gledati razočarane obraze, ko se je zvedel rezultat. Seveda posledice niso izostale. Začela se je pljuvalna tekma na člane SSDU in ugotoviti moram, da je najbolj izvežban v tej stroki viceposestnik Cerk. Obljubljeno je tudi bilo, da se bo pustilo živeti Orjunašem (v tem primeru SSDU) še do volitev. Zato smo toliko bolj veseli zmage Narodnega bloka, ker s tem je rešeno naše življenje. Zasanjali so pa tako močno o prevratu, da je socialist Moravčnik že nekaj noči pred volitvami zavohal par avtomobilov municije, katero je baje Orjuna dala pripeljati v Ruše za vsak slučaj. Razširile so se tudi vesti — od iste strani —, da pride na dan volitev četa Orjuna, katera bo razbila tovarno za dušik. Od vsega tega pa ni ostalo nič drugega kakor dejstvo, da smo častno zmagali v Rušah in v Jugoslaviji. Delavstvo pa, ki si organizirano v SSDU, ne kreni s svoje začrtane poti. Odločno na delo, ker delo se šele začne! Ni dovolj, ako ste organizirani in plačujete redno članarino, ampak privedite v organizacijo vse svoje sotrpine, udeležujte se sestankov in predavanj, sodelujte povsod, kjer se vam nudi prilika, čitajte časopise,

revije, spise, katere vam nudi organizacija, in ne dajte se begati od raznih bujskačev in raznih vedno nezadovoljnih elementov. Le na ta način boste lahko z zadovoljstvom pogledali čez par let nazaj na uspehe, katere boste dosegli s svojo lastno voljo in s pomočjo sedaj izvoljenih poslancev Narodnega bloka. Delavstvo pa, ki si stalo pri teh volitvah ob strani, nevede, kam bi se priklopilo, in delavstvo, katero si bilo v kaki drugi organizaciji, si lahko izprevidelo, kje je razumevanje za pravi gospodarski procvit države in s tem tudi boljši gnetni položaj delavstva. Zato se ti ne bo težko odločiti, kam unaš kreniti. Na eni strani trezno gospodarsko delo v nacionalni državi, na drugi strani pa bujskanje, demagogija, koristolovstvo. V delu za državo delaš za lastno blagostanje. — Narodnjak.

Kmetijski pouk

NESTANOVITOST TRAVNIŠKE RUŠE.

Travniška ruša je sestavljena iz različnih trav, detelj in drugih dobrih in slabih zelišč. Vse to se ravna po prirodni legi travnika, po podnebjju, po lastnosti zemlje itd.

Ta travniška ruša, ki je za posamezne kraje in lege precej značilne sestave, pa ni stanovitna. Človek bi sodil, da bi morala ostati v istih razmerah zmeraj enaka. To se pa ne godi, ampak ruša se v svoji sestavi izpreminja. Prej dobra travniška ruša postane slaba in malovredna. Dobre trave in detelje izginjajo, mesto njih se pa prikazuje raznovrstien plevel, ki kvari košnjo v vsakem pogledu. Travnik postane plevela, kakor njiva, ki je slabo obdelana. Na zaneženih travnikih se je že vsak lahko prepričal, da je postala ruša slaba in da je namesto dobrih in tečnih trav vse polno različnega plevela, ki nima nobene prave vrednosti in ki kvari pridelano krmno v enem in drugem pogledu.

Nasprotno pa tudi lahko opazujemo, kako se slabo obraščeni travniki popravijo, če jih dobro oskrbujemo in gnojimo. Prej plevelni travniki dobijo zopet gosto rušo raznih trav in drugih zelišč.

Ta nestanovitnost travniške ruše, to njeno pešanje in po drugi strani ta opomoč in izboljšanje ruše nam bodi opomin, da se je treba za take izpremembe bolj brigati, kakor smo bili do sedaj vaeni, saj stoje s tem v najtesnejši zvezi prihodki naših travnikov. Če je travniška ruša dobra in gosta, potem je naša dolžnost, da jo skušamo v tej dobroti ohraniti. Dosegli bomo to z dobrim obdelovanjem travnika in z dobrim gnojenjem. Če pa vidimo, da je začela ruša pešati ali da je sploh slaba, redka in malovredna, potem ji je treba pomagati, da se zopet popravi, ojači in izboljša. Največ se da v tem primeru doseči z dobrim gnojenjem in s posejavo dobrega travnega semena.

Podsejev takih opešanih travnikov je važna zlasti v tem primeru, če manjka na travniku dobrih visokih in nizkih trav in če manjka pripravnihi detelj.

Travniška ruša ni danes več vprašanje zgolj prirodnih vplivov, ampak je vprašanje našega dela in prizadevanja. Današnji čas pa zahteva, da se ne zanašamo zgolj na prirodne vplive in na dobro ali slabo »letino«, ampak da storimo, kar je v naši moči, da se travniški pridelki dvignejo in v svoji tečnosti in dobroti zboljšajo.

**Po vsej Sloveniji gre glas:
Le „Domovina“ je za nas!**

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Ker so v Ameriki žitne cene znatno padle, se opaža sedaj tudi pri nas oslabljeje cen, kajti sicer bi moral prenehati vsak izvoz. Posebno močno so nazadovale cene pšenice v Banatu, k'ar se dobi blago celo že po 400 Din. Na novosadski borzi se je zadnje dni trgovata pšenica po 450 do 465 Din, turščica po okrog 202 do 217 Din, moka «0» po 667 Din za 100 kg.

ZIVINA. Cene se malo spreminjajo. Na zagrebškem sejmu so se trgovali za kilogram žive teže: voli, prvovrstni 12 Din 50 p do 14 Din, drugovrstni 11 do 12 Din 50 p, tretjevrstni 8 do 9 Din 50 p, krave, prvovrstne 10 Din 50 p do 12 Din, drugovrstne 8 Din do 9 Din 50 p, tretjevrstne 6 Din do 7 Din 50 p, tele'a 16 Din 50 p do 18 Din, svinje, nepitane 13 do 15 Din, pitane 16 do 18 Din.

KRMA se je trgovala na zagrebškem sejmu: seno po 75 do 100 Din in detelja po 100 do 125 Din za 100 kg.

— Vrednost denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo dne 18. t. m. v devizah: 100 avstrijskih kron za 8 dve tretjini pare, 100 italijanskih lir za 252 do 255 Din, 1 dolar za 61 do 62 Din, 100 češkoslovaških kron za 181 dinarjev 70 par do 184 dinarjev 70 par, 100 švicarskih frankov za 1181 do 1191 Din.

Tedenske novosti

* Naš novi roman. Naš kmečki pisatelj g. Anton Stražar stopi v kratkem zopet pred bralce »Domovine« z novo romantično in vseskozi zanimivo povestjo »Zavržena ljubezen«. Naši bralci bodo gotovo tudi razpet tega romana, zgrajenega na resničnih dogodkih, zasledovali s splošno pozornostjo in napetostjo. Mišljenje in ravnanje licemerskih ljudi, ki z lokavostjo in hinavščino gazijo srečo dveh mladih zaljubljenecv (Trdinovega Jakoba in Samčeve Katarince), težki doživljaji zapeljanega in zaničevanega dekleta, ki je odpravljen na doma našlo službo v nekem župnišču, in končno prizori iz življenja dobrih in slabih duhovnikov — vse to napravlja naš novi roman za prvovrstno čtivo, s katerim bo nedvomno ustrezno bralcem in bralkam »Domovine«. Opozorite še znance in prijatelje na to povest, da se pravočasno naročijo na »Domovino«, ki si dosledno prizadeva, da slovenskemu čitanju željnemu ljudstvu ustreže z lepimi podlistki, zanimivimi novicami in z odkrito besedo v vsaki javni zadevi. Zato pa tudi po vsej Sloveniji gre glas: Le »Domovina« je za nas!

* Rumunska kraljica v Beogradu. V torek je prispela v Beograd mati naše kraljice, rumunska kraljica Marija. Te dni bo na čast rumunski kraljici prirejen v Beogradu dvorni ples.

* Odlikovanje odličnega rodoljaba. Z redom sv. Save IV. stopnje je bil odlikovan g. dr. Vilko Maurer, notar v Kočevju, odlični naš somišljenik. Iskreno čestitamo!

* Odlikovanje. Gregor Črešnik, kovač v tovarni za kose v Slovenjgradu, je v priznanje zvestega službovanja odlikovan z zlato svetlino.

* Dr. Kramer za miloščinarije bivše južne železnice. Te dni se je vršila v prometnem ministrstvu seja odbora bivše južne železnice. Na predlog dr. Kramera se je ob tej priliki

razpravljalo tudi o miloščinarijih. Odbor je sklenil predlagati prometnemu ministrstvu, naj odredi nadaljnje izplačevanje miloščin, ki jih ljudje tako zelo potrebujejo, in sicer v isti izmeri kakor doslej. Zadevo smatra odbor južne železnice za zelo nujno, ker morajo priti miloščinariji čimprej do svojih prejemkov.

* Jubilej kranjskega župana. V torek jo slavil 60letnico svojega rojstva g. Ciril Pirc, župan v Kranju in odlični narodni delavec. Velikemu poborniku za narodne in kulturne ideale kliče mo ob visokem jubileju tudi mi: Še na mnoga leta!

* Elektrifikacija Ptuja bo kmalu dovršena. Glavni kabli so večinoma že položeni. Sedaj so v tiru instalacijska dela v posameznih hišah. Kakor vse kaže, bo težko pričakovana električna razsvetljava pričela funkcionirati že v drugi polovici prihodnjega meseca.

* Mali vodovodi na deželi. Ministrstvo za kmetijstvo in vode je prejelo iz Nemčije večjo količino materiala za male vodovode. Material se bo porabil za napravo vodovodov na deželi v onih krajih, kjer jih bo predlagala posebna za to določena komisija.

* Koliko neposrednih davkov se je plačalo leta 1924. Ravnateljstvo neposrednih davkov v Beogradu je zbralo točne podatke, koliko davka se je plačalo v lanskem letu. Iz teh podatkov je razvidno, da je na Hrvaškem bilo vplačanih 289.910.802 Din 58 p, v Bosni in Hercegovini 220.727.275 Din, v Vojvodini 363.178.627 Din 96 p, v Sloveniji je bilo vplačanih 185.938.719 Din 39 p, v Dalmaciji 39.370.961 Din 12 p ter v Srbiji in Crni gori 309.380.551 Din 83 p. Celotno je torej bilo vplačanega repozrednjega davka 1 milijardo 408.506.937 Din 80 p.

* Nov načrt stanovanjskega zakona. Ministrstvo za socialno politiko pripravla načrt novega stanovanjskega zakona, ki bo v najkrajšem času dovršen. Načrt obsega samo ureditev odnosov med na emniki in hišnimi posestniki, dočim se bodo ostala stanovanjska vprašanja uredila s posebnimi zakoni.

* Nemci pri nas in Slovenci v Avstriji. Te dni sta se zglasila pri prosvetnem ministru Svelozaru Pribečeviću dva nemška poslanca ter zahtevala pojasnila glede ukini ve nemških paralel na jugoslovenskih srednjih šolah. Minister jima je odgovoril, da je to represalija za postopanje avstrijske vlade v zadevi slovenskih šol na Koroškem.

* Druga obletnica dr. Tavčarjeve smrti. V četrtek 19. t. m. sta potekli dve leti, odkar je umrl pisatelj in politik dr. Ivan Tavčar.

* Reorganizacija finančne uprave. Pod predsedvom delegata ministrstva financ dr. Karla Savnika se je v torek sestala v finančnem ministrstvu v Beogradu posebna komisija, ki ima nalogo izdelati načrt za reorganizacijo, oziroma izenačenje državne finančne uprave.

* Jugoslovenski konzulat na Reki. Na novo ustanovljeni jugoslovenski konzulat na Reki je pričel poslovati. Uradi konzulata se nahajajo začasno v hotelu »Royal«.

* Volilni dogodki. Piše o nam: Na raznih voliščih po deželi so se pripetili ob volitvah razni veselost vzbujujoči dogodki. V nekem kraju je prišel volilec pred klerikalno komisijo, ki mu je takoj povedala: »Prva je naša SLS.« Volilec pa se je kratko odrezal: »Ta je d...!« Za kazen, ker jih je tako obsodil, so mu takoj odvzeli glas. Drugi volilec, opozorjen pri vstopu na volišče od klerikalnega čuvarja: »Prva je naša,« je zabrusil nazaj: »Druga pa naša!«

* Ne selite se v Argentinijo! Od generalnega konzulata kraljevine SPS v Buenos

Airesu je dospela vest, da vlada v Argentiniji velika brezposelnost radi slabe žetve, zastran česar se ne priporoča izseljevanje v Argentinijo.

* Smrt 107letnega starčka. V selu Tulje v Hercegovini je umrl v starosti 107 let kmetovalec Nikola Ristić. Bil je do zadnjega dobre volje. Mož je živel vedno zelo zmerno, ni pil in ne pušil.

* Iz Jugoslavije je bil izgnan dr. Teodor Berkes, dopisnik nemškega lista «Berliner Tageblatt», radi lažnivega poročanja o razmerah v naši državi.

* Močno neurje je razsajalo zadnje dni v Bohinju. Bohinjsko jezero je bilo zelo razburkano. Ker je v jezeru še led, je trgalo ledene plošče in jih treskalo ob obalo.

* «Domoljub» v novih hlačah. Ker je bil prejšnji «Domoljub» zaradi svoje sirove in hujšakške pisave ustavljen, so klerikalni voditelji v Ljubljani začeli sedaj izdajati tednik «Novega Domoljuba», ki pa se od prejšnjega razlikuje le v štirih črkah v naslovu. «Novi Domoljub» je seveda silno potreben, kajti kdo bi pa sicer posirovljal in poneumnjeval slovensko ljudstvo.

* Tudi «Straža» in «Slovenski Gospodar» vstajata od mrtvih. «Straža» je že izšla, in sicer pod novim imenom «Naša Straža». Obleko si je sicer morala napraviti novo, a njena duša je ostala črna. Te dni bo izšel tudi «Slovenski Gospodar», toda ne bo smel izleti poslanca za odgovornega urednika.

* Samomorji v Zagrebu leta 1924. Število samomorov v Zagrebu je v primerj s prejšnjimi povojnimi leti precej padlo. Lani je bilo samo 35 samomorilcev. Med temi je bil najmlajši star 17 let, a najstarejši 68 let.

* Velika tatvina v Zagrebu. Neznani vlomilci so v ponedeljek ponoči vlomili v župno cerkev sv. Ivana v Zagrebu ter odnesli razne cerkvene dragocenosti v skupni vrednosti 36.500 Din. O vlomilcih ni sledu.

* V znamenju noža. V nedeljo zvečer se je vračal posestnikov sin Franc Gabrijel iz Pristave pri Veliki Loki proti domu. Na poti ga je napadlo več neznancev, ki so ga z noži težko poškodovali. Gabrijel, ki je zadobil po vsem životu težke rane, je bil prepeljan v ljubljansko bolnico.

* Strašna zver v človeški podobi. Kmečki fant Anton Vlahovič iz Farkaševca je v bližini svoje hiše srečal štiriletno dekletce, ga zgrabil, odnesel v hlev ter mu tam z nožem prerezal grlo in trebuh. Še živega je vtanil v vrečo, nesel v svinjak ter skrnil v jamo pod deskami. Ljudje, ki so slišali otroško stokanje, so vdrtli v svinjak, kjer se jim je nudil grozen prizor. Izvlekli so otroka hitro iz jame, a je bilo že prepozno. Nesrečno dekletce je kmalu nato podleglo groznim poškodbam. Strašnega zločinca so izsledili in zaprli.

Iz raznih krajev

* Na Glincah pri Ljubljani je umrl posestnik in gostilničar g. Fran Pavlič. Blag mu spomin!

* V Nadlesku pri Starem trgu je umrla ga. Alojzija Kržičeva, rojena Lovko. Blag ji spomin!

* Na Savi pri Jeseicah je umrla ga. Jera Vovkova, rojena Muhovec, v 61. letu starosti. Blag ji spomin!

* V Kamniku je danes pogreb g. Antona Potočnika, trgovca, ki je umrl v Ljubljani. Blag mu spomin!

* V Konjicah je umrla gdč. Josipa Godničeva. N. v m. p.!

* V Trnovljah pri Celju je nastal požar v kozolcu posestnika Bobnerja. Gasilci so ogenj omejili le na kozolec.

* V Vojniku pri Celju je umrl v nedeljo ponoči upravitelj hiralnice g. Franc Hribernik v 62. letu starosti. Pokojnik je bil vesten uradnik in mož-poštenjak. Blag mu spomin!

* V Hotinji vasi pri Mariboru je izbruhnil požar pri posestniku in gostilničarju Francu Sušteršiču. Zgorelo mu je seno, nekaj gospodarskih strojev in leseno podstrešje. Sušteršič je bil zavarovan.

* V Poljčanah je umrla gospa Pavlina Krolnikova, rojena Germel, soproga tamošnjega nadpoštarija g. Antona Krolnika. Bila je dobra žena. Blag ji spomin!

* Pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah sta pogorela kočarja Jakob Potrč in Slaček. Radi močnega vetra in pomanjkanja vode je imel ogenj prosto pot in je vse upepelil.

Beleške

+ Kako so radikalci in liberalci vodili volitve. Pod tem naslovom priobčuje «Domoljub» uvodni članek, v katerem piše gorostasne stvari o volitvah — seveda na Hrvatskem, v Vojvodini in drugod. O volitvah v Sloveniji pa pravi, da so se vršile še dovolj mirno, ker je seveda Slovenija majhna in bi ga klerikalni backi sami lahko prišli za učesa, če bi se preveč lagali. Zato piše «Domoljub» rajši o volitvenih grozodejstvih drugod, kakor pisarijo njegovi prijatelji v drugih pokrajinah o grozodejstvih in nasilju pri volitvah v Sloveniji. Niti eden niti drugi pa ne piše, kaj je v Sloveniji uganjala politikujoča duhovščina, ko je zlorabljala vero za volitve, žugala babjevemim volilcem s hudičem in peklom ter jim preti, da jih ne bo pokopala po cerkvenih obredih, ako ne bodo volili SLS. «Domoljub» laže o nasilju pri volitvah tudi zato, da bi prekril zmago Narodnega bloka v državi in poraz dr. Korošca, ki bo s svojimi tovariši tigri zopet lahko samo vlekel dijete v Beogradu, a v narodni skupščini ne bo pomenil ničesar.

+ Enaka mera za vse! Kmet-demokrat nam piše: Pristaše SKS je izid volitev precej iztreznil, ker se spoznali, da bi v okvirju Narodnega bloka več dosegli in da je razcepčnost naprednih vrst koristila samo klerikalcem. Tudi med njimi pridobiva sedaj ideja napredne koncentracije vedno več tal. «Kmetijski list» piše, da je za tako koncentracijo potrebno predvsem medsebojno spoštovanje in doslojno pisanje o svojem političnem nasprotniku. Tudi mi smo tega mnenja. Naj pa gospodje v SKS nikar ne mislijo, da samo njih boli ostra beseda. Ali mislijo morebiti, da imajo drugi bolj debelo kožo? Volilna agitacija SKS je bila v glavnem naperjena proti SDS, medtem ko je klerikalcem zelo prizanašala, dasi je klerikalna politika bila doslej največja ovira napredku slovenskega kmeta. Ako hočete, da boste vzbujali pri političnih nasprotnikih spoštovanje, potem se poslužuje v političnem boju tudi sredstev, s katerimi boste to lahko dosegli! Ves boj proti klerikalcem v Sloveniji je vzdržala SDS sama in kdor je napadal ter obrekoval v tem boju demokrate, je pomagal klerikalcem! Ako zahtevate spoštovanja od demokratov, potem vedite, da mora veljati enaka mera za obe strani, tudi za vas. Upajmo, da so zadnje volitve izmodrile predvsem ljubljanske voditelje SKS in da bomo v bodoče svoje postopanje uravnali v korist splošni napredni stvari.

+ Klerikalci beračijo, pa nič ne plačajo. Klerikalnemu hujškanju je zadnje čase nasledlo mnogo ljudi, ki so se zapeljani izpozabili, da so se pregrešili proti zakonom, zaradi česar morajo nositi tudi posledice, ki so iz tega nastale. Klerikalci sedaj beračijo v svojih listih za te svoje žrtve denarne prispevke, dasi imajo dovolj bogatih zavodov in ustanov, s pomočjo katerih bi jih lahko podprli. To je stara klerikalna metoda. Ljudi spravijo v nesrečo, plačajo pa naj drugi. Radovedni smo, koliko bodo prispevali za žrtve svoje brezvestnosti klerikalni poslanci, škof dr. Jeglič in tisti politikujoči duhovniki, ki se uklanjajo komandi iz Ljubljane. Dvomimo, da bi odprli svoje mošnjičke. Doslej je bilo še vedno tako, da se je reklo: Ti, kmet, plačaj, pa tiho bodi, saj boš zato lahko v nebesih prepeval z angeli!

+ Avtonomijo je prodajal te dni dr. Korošec. Trkal je na vrata pri Pašiču in Pribičeviću ter pravil obema, da klerikalci niso tako hudi, kakor se delajo, in da bi tudi prodali svojo avtonomijo, če bi se jim kaj dalo takoj na roko. Pašič in Pribičević sta oba dr. Korošca zelo prijazno sprejela in mu odgovorila, da mu za njegovo avtonomijo ne moreta dati ničesar na roko, pač pa na tisto stran, kjer menda hrbet izgubi svoje pošteno ime. Dr. Korošec je nato izjavil beograjskim novinarjem, da je položaj brezupen, zaradi česar so klerikalci res tako hudi, kakor se delajo.

Prosveta

Vino in voda. Prepri med njima v spevih. Za triglasni zbor in dvospev s spremljevanjem klavirja ali harmonija. Priredil A. Kosi, šolski ravnatelj v Središču ob Dravi. — To je naslov skladbe, naslanjajoče se deloma na znano narodno melodijo, ki si bo radi svoje melodioznosti na mah osvojila srca naše mladine. Osnovnim šolam in izobraževalnim društvom skladbo za javne prireditve toplo priporočamo. Cena partituri 12 Din, besedilu in navodilu 3 Din 25 p. Dobi se pri skladatelju v Središču in pri vseh večjih knjigo-tržcih.

Prijatelj dobre knjige si naroči «Grude», mesečnik za ljudsko prosveto. Naročnina znaša samo 30 Din letno. Naroča se pri upravi «Grude», Ljubljana, Kolodvorska ulica št. 7. V tekočem letniku izhajajo lepe pesmi, povesti, igre, kmetijsko-strokovni in gospodarski spisi itd. List ima tudi vedno mnoga lepih slik. Pišite upravi, pa Vam pošlje posamezno številko na ogled.

Iz demokratske stranke

Planarne seje krajevnih organizacij se bodo vršile: V petek 20. t. m. ob pol 8. uri zvečer na Bohinjski Bistrici, v Kranju, na Vrhniki (za k. o. Vrhnika, Drenov Grič), v Bolenjem Logatcu in v Šmarci. Ustanovni občni zbor k. o. se bo vršil istega dne ob isti uri v Preserju v gostilni g. Koširja. Plenarnih sej se udeležijo delegati iz centrale.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Dopisi brez podpisa grede brez izjeme v koš.

Preddvor. Vaš dopis v taki obliki bi nam nakopal tožbo, čeprav je lahko vse res, kar s'e napisali. Prinesemo Vam isto v kratkih besedah, ako Vam je prav.

Volilcem Narodnega bloka!

Naša nacionalna ideja se je v Sloveniji okrepila in dosegla 8. februarja vidne uspehe v vseh volilnih okrožjih. Tekom zadnjih dveh let so bataljoni naših volilcev narasli za okroglih 40 odst. 24.000 nas je že, ki smo jasno izrazili, da se zavedamo skupnosti z državo. Naše napredovanje se ne more ustaviti. Izjave z mnogih volišč že dokazujejo, da vpliva rezultat volitev blagodejno na daljno konsolidacijo našega naprednega življa.

Neuspehi v mestu Ljubljani še ni poraz. Napredna Ljubljana, ki ni zaslužila sramote, ne more pasti. Možno se oni, ki hočejo srcu Slovenije udariti pečat klerikalizma.

Vam, prijatelji iz mariborsko-celjskega volilnega okrožja, bi bil dolžan po s'arem običaju izreči zahvalo, ker ste mi kot nosilcu liste Narodnega bloka izrazili popolno za-

upanje. A teh besed vam ni treba, ker ne pričakujete zabvale. Vaša želja je samo, da uredimo svoje vrste še bolj in da dosežemo še lepše uspehe in popolno zmago. Kdor je storil mnogo, obžaluje, da ni storil še več. To je duh, ki nas poživlja in ki je porok, da prinese naše delo za kulturno, gospodarsko in nacionalno povzdigo Slovenije v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev še večjih uspehov.

Stotine brzojavnih in pismenih pozdravov ter čestitk smatram za izraz globoke radosti prijateljev Narodnega bloka in mojih osebnih prijateljev. Hvala vam! Zdravo!

Maribor, dne 13. februarja 1925.

Dr. Ljudevit Pivko,
narodni poslanec.

Vlada reda in zakona

Zakoni se morajo spoštovati

Z zmago Narodnega bloka so naši klerikalci doživeli veliko razočaranje. Računali so, da bo Radić dobil v hrvatskih pokrajinah toliko mandatov, da bi lahko v njegovi in Davidovičevi družbi igrali vodilno vlogo v državni politiki. Ta račun pa se je izkazal kot napačen, kajti Radić ni obdržal zaradi svoje vrtoglavosti niti dose-
danih postojank.

Klerikalci sami so dobili svoje mandate samo v Sloveniji in še tu so izšli iz volilnega boja po številu glasov precej zmanjšani, povsod drugod pa so jim volilci pokazali hrbet. Ako bi v Sloveniji ne bilo duhovniškega nasilja, bi ne dobili niti teh mandatov.

Zadnje volitve so pokazale, da klerikalci počasi, toda zanesljivo nazadujejo in da razpada SLS zaradi brezplodne politike dr. Korošca in tovarišev. Tega ne bo mogla ustaviti nobena sila, tem manj, ker sta stranki Narodnega bloka zmogni s svojo večino točno izvajati svoj gospodarski in socialni delovni program.

V prvem razočaranju so skušali radičevci v več krajih na Hrvaškem in drugod izrabiti razburjenje volilcev, nastalo v volilnem boju, za povzročitev nemirov in neredov, ki naj bi vladi Narodnega bloka onemogočili nadaljevanje rednega dela. S tem so nameravali pred javnostjo dokazati, da sedanja vlada ni sposobna za vzdrževanje reda in miru in da ni družega izhoda kakor kapitulacija pred radičevci, klerikalci, separatisti in podobnimi elementi, ki jim ni toliko ležeče na stvarnem delu za ljudsko blaginjo in blagostanje države kakor pa na strankarskem koristolovstvu in koritarstvu.

Vendar pa so se zelo zmotili tudi v teh računih. Vlada Narodnega bloka je pokazala odločno, da je popolnoma kos svoji nalogi, da je vlada dela in reda ter da ne pusti nikomur kršiti zakonov. Neredi, ki so jih povzročili radičevci v hrvatskih pokrajinah, so bili v kali zadušeni in obljube boljševikom v Moskvi, da se bo Radić v primeru slabega izida volitev polastil s silo oblasti, so se izkazale kot prazne.

Radičevemu zgledu so skušali slediti tudi slovenski klerikalci. Sicer niso pokazali toliko poguma kakor radičevci, skušali pa so vseeno nahujskati nepoučeno podeželsko prebivalstvo proti oblastvom, da bi povzročili neprijetnosti vladi Narodnega bloka.

Značilen za njihove namene je naslednji primer: Šolska oblast je iz St. Vida nad Ljubljano prestavila drugam dve učiteljici, ki sta bili zelo priljubljeni tamošnjim duhovnikom. Brez vzroka ju gotovo niso prestavili, vendar pa so klerikalci

nahujskali šentiviško prebivalstvo k stavki šolskih otrok, češ, da vlada preganja krščansko učiteljstvo. Klerikalni poslanec Smodej je priredil v St. Vidu shod, na katerem je pozval starše, naj toliko časa ne pošiljajo otrok v šolo, dokler se ne vrne v St. Vid ljubljenski duhovnih gospodov v škofovih zavodih in dekanih.

Starši so hujskanju nasledili in otrok v resnici niso dva dni poslali v šolo. Tako so izzvali klerikalci upor proti zakonitemu oblastvu. Vlada pa si ni dala ničesar diktirati od klerikalnih boljševikov.

Starši, ki niso poslali otrok v šolo, so bili kaznovani z občutnimi globami, hujskači so bili ovadeni državnemu pravdnistvu ter se bodo morali zagovarjati pred sodnijo, razpuščen pa je bil tudi občinski odbor v St. Vidu, ki je z županom na čelu podpiral šolsko stavko.

Najžalostnejše pri celi stvari je, da imajo zakonite posledice tega upora proti oblastvu nositi predvsem zapeljanci in da so se hujskači v črnih suknhah umaknili v zaledje ter pustili svoje žrtve na cedilu.

Klerikalni poizkus, izzvati nered in nemire, je bil v kali zadušen. Pokazal pa je navedeni primer vso brezvestnost klerikalnih voditeljev, ki se jhu ne smilijo niti lastni pristaši, kadar jim gre za zadostitev svoji maščevalnosti. Pahnili so ljudi v nesrečo in škode jim ne bodo povrnil!

Kakor radičevcem na Hrvaškem, tako se je klerikalcem v Sloveniji popolnoma ponesrečil načrt ribarjenja v kalnem. Sedaj seveda vpijejo o nasilju vlade. Na vsem svetu pa ni vlade, ki bi z mirno krvjo gledala rovarjenje protidržavnih elementov. Zaprisežena dolžnost vlade je bila, da stopi na prste vsem hujskačem in rovarjem in da zagotovi zakonu potrebno spoštovanje.

Nas samo veseli, da je vlada pokazala svojo odločno voljo za red in mir. Dovolj je bilo že hujskanja, zadosti časa je že počivalo gospodarsko in socialno delo v javnem življenju radi klerikalnega in radičevskega rovarjenja.

Vse le za dobiček

(Z dežele.)

Naši kmetski ljudje tožijo o slabih časih in o stiskah za denar. Mnogo teh tožb je upravičenih. Je pa tudi res, da naše kmetstvo ljudstvo v nekaterih krajih nekako iz bahavosti preveč izda za nepotrebne stvari. Pomislimo samo, koliko se je zadnji dve leti izdalo za zvonove, kar bi se bilo lahko opravilo lahko z manjšimi stroški. Potem razna

romanja, vsakovrstna pobiranja s strani vsakovrstnih čudnih cerkvenih bratovščin, katerim že imena ne vemo. Največ pa znosijo po nekaterih krajih naše domovine kmetski ljudje za maše, ki so dandanes drage, da jih je treba skoro z zlatom plačati.

Sicer pa je res: vsakdo razpolaga s svojim denarjem, kakor hoče, ako ga ima dosti. Kaj drugega je pa pri ubožnem ljudstvu. In baš ti ljudje so najbolj vsiljivi glede tega. Povsod vzdihovanje in moledovanje, a če kaj zasluži, takoj nese v farovž za mašo: za izpreobrnjenje grešnikov, da bi mož ne bil brezverec, da bi krava ne zvrгла itd.

V nekaterih krajih nanesejo in plačajo toliko maš, da jih dotični župnik in kaplan ne more a prebrati, če bi leto imelo tudi tisoč dni. Take maše, prav za prav denar, so prejšnje čase posamezni duhovniki pošiljali svojim prijateljem duhovnikom v kraje, kjer so ljudje bolj razsodni v tem oziru. To pa ni bilo včasih škofijstvu, ki si je mislilo: Tudi jaz moram nekaj imeti od tega. In zadnje čase, nekaj let sem, morajo denar za take odvišne maše, ki jih ni mogoče opraviti doma, poslati škofijstvu, ki nato odtegne gotove odstotke in potem se da naprej — kolikor se sploh da — kakemu izvoljencu, najbrže najboljšim političnim priganjačem. Le malo ali nič se ne naredi zastonj v božjo čas. Povsod se išče le dobiček. Nihče pa ni tako lakomen kakor varuhi cerkve. Končno pa še omenjamo, da krščanski nauk ne zahteva od nas plačevanja maš, pač pa pošteno življenje, kajti sicer bi si bogataši lahko z denarjem zaslužili nebesa, revež, ki nima denarja in ne more plačati maš, ali vsaj ne toliko, pa bi moral zato v pekel. Pošteno življenje, ljubezen do bližnjega, pravičnost napram sovražnikom, miroljubnost, to je potrebno za krščanskega človeka. Duhovščina pa naj po Kristusovem vzgledu ne gleda na denar, da bo tako dajala lepši vzgled in da se ne bodo pohujševali preprosti ljudje, ki že žal vidijo v duhovniku osebo, hlastajočo le po denarju, ter tako v sebi pokvarijo pojme o krščanstvu.

Zanimivosti

NAJVEČJE POSLOPJE SVETA.

Italijanski arhitekt Mario Talanti je izdelal načrt za največje poslopje sveta. Po tem

načrtu naj bi se zgradila 88nadstropna palača v Rimu. Arhitekt je ta načrt predložil italijanskemu ministrskemu predsedniku Musso-

linija, ki se je o njeni izrazit zelo pohvalno, a takoj tudi izjavil, da ne moreta ne on in ne vlada dati potrebnega denarja, da bi se to ogromno poslopje zgradilo, kajti stalo bi okrog pol milijarde lir ali v našem denarju 1 milijardo 300 milijonov dinarjev. Pa ni niti verjetno, da bi ta vsota zadostovala za takšno ogromno poslopje.

Načrt bo torej najbrž ostal le v oblakih, čeprav v zadnjem času zopet trde, da se bo dobil potreben denar. Rimski umetniki takšni zgradbi sploh nasprotujejo, češ, da takšen velikar med poslopji ne more ineti nič lepega in nič umetniškega na sebi.

POPOLN SOLNČNI MRK V AMERIKI.

Dne 24. prejšnjega meseca so ineli v Ameriki popoln solnčni mrk. Ki ga pa pri nas nismo videli, ker je za nas Evropejce namreč v času mrka bila noč. Mrk se je pričel v državi Minnessoti, kjer je solnce izšlo že napol zakrito. Nato je senca prekoračila severno mejo Wisconsin in Michigana, del Kanade, južni del države New York, severovzhodno Pennsylvanijo, Connecticut, Rhode Island in ves Long Island. Obšla je Atlantsko morje v smeri proti Evropi ter je izginila severno od angleških otokov.

Kakor je znano, povzroča solnčni mrk luna. Za zvezdoslovce je solnčni mrk velike važnosti, kajti se ob mrku more opazovati mnoge skrivnosti razbel ene solnčne površine. Za opazovanje mrka so se pripravili zlasti v New Yorku, kjer se je v to svrho dvignilo v zrak več zrakoplovov z učenci. V New Yorku se je luna nekaj minu pred osmo uro zjutraj dotaknila roba solnčne plošče, nato se je pomikala proti sredini. Kmalu po pol devetih se je rebo pričelo temniti in pokazalo so se zvezde. Neke posebne svetlobne črte so se pomikale po tleh in zidovju, in sicer s tako nagloto, kakor teče človek. Kaj je njihov vzrok, znanost še ne ve. Trenutek popolnega mrka se je naglo bližal. Deset minut po devetih je zagrnila lunina senca New York in postalo je temno kakor o polnoči. Nastala je grobna tišina in velik strah je obšel ljudi.

Vse je gledalo proti solncu, ki je bilo popolnoma zakrito. Obdajali so ga svetlobni žarki, ki so prihajali v vesolju v podobi pa-

se luna nahaja v sredini, zakrije solnce, če tudi 400krat manjše telo kakor solnce, je pa zato tudi 400krat bliže zemlji kakor solnce.

Solnčni mrk se more natančno določiti in napovedati tudi več stoletij naprej. V davnih časih, ko si ljudje tega pojava niso znali razlagati, so ga smatrali za nadnaravno prikazen, karere so se zelo bali.

Najpomembnejši solnčni mrk je bil 28. maja 585. pr. Kr. v deželah ob Sredozemskem morju. To je bil tudi prvi mrk, ki je bil od učenjakov napovedan, in sicer ga je z vsoto računsko natančnostjo izračunal grški modrijan Thales. V istem času je divjala krvava vojna v Mali Aziji med Perzijci in Lidijci. Med najhujšim spopadom je solnce nenadoma zatrennelo in nastala je temna noč. Obe vojski je obšla groza in boj se je končal. Razglašen je bil mir in v družinah obeh nasprotnočin si vladarjev so obhajali ženitovanje.

V Zedinjenih državah ne bo več popolnega solnčnega mrka do leta 1970, ko se bo videl v državah Georgia in Florida. Leta 1927. bo solnčni mrk v Angliji in Skandinaviji, leta 1932. v Karadi, leta 1979 zopet v Zedinjenih državah, leta 1999. v Angliji. Drugi mrki se bodo videli večinoma v puščavah in po morjih.

BERNHARDINSKI PSI.

V Švici ob alpskem prečazu St. Bernhard v višini 2472 m se nahaja slavni samostan sv. Bernharda, ki se omenja že v zgodovini 10. stoletja. Sedanji samostan seveda ni več tako star, vendar pa izvira iz leta 1680.

V pokrajini okrog samostana leži sneg običajno devet mesecev v letu. Tamošnji menihi imajo dolžnost, da v svojem posloju sprejmejo vse popotnike ne glede na njihovo

vero ali narodnost ter jih oskrbijo; zlasti pa morajo menihi v snežnih metežih iskati ponesrečence s pomočjo izučenihs psov, tako zvanih bernhardincev, ter jih reševati. Bern-

Čaj v Društvu

Čaj

ČAJNAROČKA

"popolna"

ZATO V VPORABI NAJCENEJŠI IN OBENEM NAJFINEJŠI

hardinski menihi opravljajo torej zelo človekoljubno delo, ki je za tamošnjo pokrajino zelo potrebno. Nešteto ljudi, ki so se pozimi izgubili v tamošnjem snegu, so ti menihi že rešili, pri čemer so jim naprečenljivo delo opravljali bernhardinski psi, ki so izučeni tako, da v najkrajšem času izvohajajo in izsledijo vsakega ponesrečenca.

× Po vrvi iz 19. nadstropja se je ob nedavnem požaru v Njujorku rešil neki uradnik. Ko je ponoči v hiši izbruhnil požar, je pripel dolgo vrv ob okno in se začel iz devetnajstega nadstropja spuščati na ulico. Toda vrv je bila prekratka in siromak je obvisel pri sredi, ko se je že bližala nevarnost, da mu vrv odgori. V tem so k sreči prihiteli gasilci, ki so visečega uradnika ujeli v razprostrto platio, s kakršno vobče prestregajo obupane nesrečnike pri požarih.

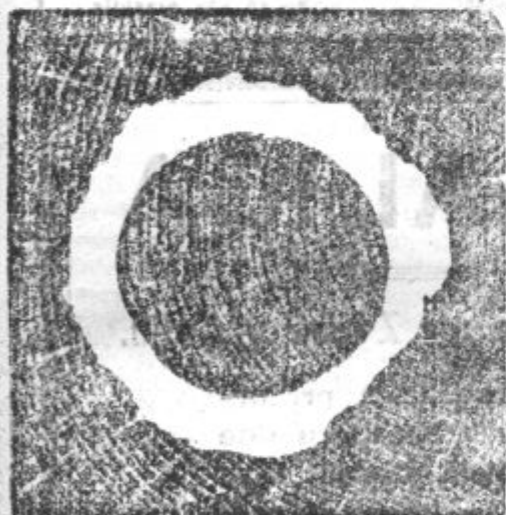
Ženski kotiček

Kako pereš volneno blago. Volnene stvari ne smeš prati v lugu, a tudi z milom jih ni dobro prati. Najbolje se perejo v vodi, v katero si vlila poprej nekoliko amonijaka, in sicer pride na 20 litrov vode pol litra amonijaka. Posebno fine volnene stvari peremo v posebni vodi, ki ji primešamo krompirjeve kaše. Olupljen krompir skuhamo namreč redko kašo, ki naj stoji dva do tri dni na toplenem prostoru, da se malo okisa. To kislino razredčimo z vodo in v tej zmesi naj ostane perilo en dan in eno noč, a potem ga izperimo v čisti vodi.

Čiščenje nožev. Vzemi polovico razrezanega krompirja in polovico belega drobnega peska ter čisti s to zmesjo nož. Potem nož operi v čisti vodi, krepko obriši in nož se bo svetil kakor zrcalo.

Ko se petrolej vžge v svetilki, vlij vanje malo mleka in takoj bo ogenj ugasnil.

Proti kuhinjskim ščurkom in drugim mrčesu, ki te nadlegujejo v hiši, je dobro sredstvo petrolej, ki ga polij po mestih, kjer se mršes nahaja.

lice. (le, črna) To je najredkejši, a tudi najlepší prizor na nebu, ki pa se trajal samo dve minuti. Nato je zopet padel prvi solnčni žarek na zemljo. Izginilo je žarenje okoli solnčne obale in tema je prenehala. Ptice, ki so se med tem poskrile, so pričele prihajati iz skrivališč.

Razlaga solnčnega mrka je enostavna. Luna se na svojem potu v vesolju vrtila tako, da pride s solncem in zemljo v eno črto. Ker

ZA NEHIN KRATEKAS

Sočutja želi.

Vrag naj jih razume, današnje ženske. Zgodilo se je, da je poročeni ženski poginil kanarček. Oblekla se je v črmino, jokala noč in dan ter dala živalco spodobno pokopati.

Mož jo je tolažil na vse pretege, pa mu je teden dni le z jokom odgovarjala.

Po enem tednu se je toliko potolažila, da je mogla že vsaj deloma pametno govoriti. Šla je k možu in mu rekla: «Dragi moj, glej, da me boš ljubil in da mi boš dober. Sedaj, ko mi je kanarček umrl, imam samo še tebe na tem božjem svetu...»

Umerjenost.

V vinskem kraju je župnik priporočal svojim faranom umerjenost v pijači in razlagal: «Vidite, ljudje božji, tudi jaz pripoznam, da se glažek dobrega vinca večkrat prileže. Toda vedno je treba vzeti pol vina in pol vode.»

«Saj tudi mi tako delamo,» odvrne kmet Jaka za vse: «Pol leta pijemo samo vino, ko pa vina zmanjka, pa pijemo pol leta čisto vodo. In to je ista stvar!»

Zlomljena noga.

Ožbovtu je po nesrečnem naključju spodrsnilo in si je zlomil nogo. Prenesejo ga domov v posteljo in pokličejo zdravnika. Ker se je Ožbovt nekako zvijal v bolečinah, ga zdravnik začne tolažiti: «No, no, jutri bo že boljše!»

Ko pride zdravnik drugo jutro in začne Ožbovtu previjati nogo, se je Ožbovt res držal čisto mirno. Zato ga zdravnik vpraša:

«No, torej. Danes vas noga že ne boli.»

«Ta, ki mi jo obvezujete, že ne,» se odreže Ožbovt, češ: «Menite, da sem vam včeraj pokazal bolečo nogo?»

Takšno so.

Janez pride k sosedovim v vas, pa najde lepo Maričko samo doma.

«Ti si pa danes nekam blede, Marička!» začne Janez pogovor.

«No, mi pa povej kaj takega, da me bo rdečica oblila,» pravi nato Marička.

Zenska nega.

Zgodilo se je, da je zakonski ženi zbolel mož na smrt. Noč in dan je bila ob njegovi postelji in mu stregla. Njeni pozornosti se je moral zahvaliti, da se mu je obrnilo na bolje. Solznih oči se ji je fakole zahvalil: «Mislil sem, da me ne ljubiš, toda v moji boleznih si mi nešteto dokazala svojo brezmejno ljubezen. S čim naj ti poplačam?»

Odgovor preljube žene je bil naslednji: «Kaj pa zlodja misliš, da bi vdova s tremi otroki, kakor bi bila jaz, če bi ti umrl, mogla drugega moža kar s kljuko sneti?»

Čuden dobiček.

Gašper in Ožbovt sta igrala karte. Gašper je imel srečo in je Ožbovtu popolnoma obral.

In ko Ožbovt ni imel več denarja, je zastavil svoj prstan in uro. Oboje je izgubil.

V svojem obupu pravi Ožbovt: «Vse, kar mi je še ostalo, je moja žena. Igrajva še eno

partijo. Če dobim, mi žena ostane; če izgubim, je moja žena tvoja last.»

Igrala sta in Ožbovt je zopet izgubil. Gašper, ki je dobil igro, je prebledel in zajecjal: «Oh, pustiva te neumnosti, saj nisva zares igrala, saj sva le za šalo...»

Lokavost.

Peter: «Pomislil, ponoči mi je pobegnila žena!»

Pavel: «Ni mogoče! A ti tega nisi niti opazil?»

Peter: «O, kako ne, videl sem jo, ko se je odpravljala. Pa sem se potajil kakor bi spal, drugače bi morda niti ne bila odšla...»

Nepoboljšljiv.

Janeza Pretepača so fantje na žegnanju tako obdelali s kolci in pestmi, da je obležal. Župnik ga pride spovedat in mu pravi: «Poglej, Janez, morda ne boš okreval. Ali odpuščaš onim, ki so te tako sirovo potolkli?»

Janez tedaj premisli in končno odgovori: «Da, gospod župnik, če se ne izližem, tedaj vsem odpuščam. Toda če ozdravim, jim sam Bog ne bo pomagal, beštijam!...»

Domače sredstvo, ki vam je potrebno

in ki bo tudi pri vas ob vsaki priložnosti pokazalo, da vam olajša bolečine, je: **LEKAR NARJA FELLERJA ELSA-FLUID**. Vrelec močil že skozi 26 let izkušen in priljubljen! Znotraj za želodec, pri krčih in bolečinah nekoliko kapljic na slatkorju Hitro deluje kot sredstvo za drgnjenje pri revmatičnih bolečinah in v vseh primerih, kjer je masaža potrebna! Ostrani nabol in stori neobčutljivega proti mrzlemu zraku, je enako dobro za oči, ušesa, zobe, glavo, usta in grlo! Z zavojnico in poštalno stanejo:

1 zavoj s 6 dvojnati ali 2 special. stek. 62 Din.
2 zavoja s 6 dvojnati in 2 special. stek. 96 Din.
3 zavoji s 12 dvojnati in 2 special. stek. 130 Din.
6 zavojev s 18 dvojnati in 6 special. stek. 240 Din.

Naročila točno nasloviti na:

EUGEN V. FELLER, lekarnar
v Stubici Donji, Elsatrg 360, Hrvatska.

Za dopolnitev zas ja se priporočajo: ELSA SVED
SKE KAPLJICE za želodec, ki pospešujejo prebavo
in ELSA ZAGORSKI SVED orota klistju in bolečinam
v prsih

Sedaj je dobro! pravi mož, ko mu je njegova pametna žena zdrgnila hrbet in ude. Fellerjevimi bolečine olajšujočim Elsa-fluidom. Imate li bolečine v udih, nabol, glavobol, zobobol, grče? Ali trpite na slabosti, slaben spanju, nervoznosti? Poizkusite Fellerjev Elsa-fluid, ki vam bo v budih dneh dober prijatelj. Zavoi s 6 dvojnati ali 2 specialnima steklenicama z zavojnico in poštalno za 62 Din pri lekarni Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 360, Hrvatska.

Prve novosti pomladnega in letnega blaga

Prepričajte se pred nakupom

da se dobi dobro in trpežno blago za moške in ženske obleke, kakor tudi vse druge potrebščine (samo češki izdelek)

ČEŠNIKO
Ljubljana, Lingarjeva ulica

Opozarjam neveste in ženske pri nakupu opreme (ballista), Sivilje in krojačel. Cene znatno padle! Postrežba poštna in dobra

Poselne garniture in zavese

Svilene rute in šerpe

Lastni izdelek odev - Konjski koci

J. Stjepušin
SISAK

priporoča

boljše tamburice, strune, partiture in ostale potrebščine za vsa glasbila.

MODRA GALICA

se dobi

pri blagovnem oddelku Zadrúžne Zveze v Celju.

Zveza je dala to galico preizkusiti pri državnem kmetiskem zavodu v Mariboru dne 28. januarja 1925. in je prešla sledeči izid: Po kemijski preizkušnji vsebuje preiskana modra galica 25.62% bakra (Cu) in 0.01% Fe, O₂.

Mnenje: Preiskani vzorec ima sestavo prvovrstne modre galice in je ista 100%.